

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v hlavním líčení konaném ve dnech 18. – 19. února 2014 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivety Šperlichové a přísedících Mgr. Ivo Lapčíka a Ing. Pavla Karhana **t a k t o :**

Podle § 45 odst. 1 tr. řádu **se zrušuje** ohledně obžalovaných J.Š. a R.I.V. rozsudek Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně ze dne 18. února 2013, č.j. 61T 32/2012-6294 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 11. července 2013, č.j. 6To 32/2013-6745 ve výroku o vině o pokračujícím trestném činu, výroky o trestech, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad.

Obžalovaní:

M.H. ,

nar. XXXXX, manažera společnosti XXXXX , trvale bytem XXXXX , fakticky bytem XXXXX , adresa pro účely doručování XXXXX, t.č. ve Vazební věznici XXXXX ,

J.Š.,

nar. XXXXX , bez zaměstnání, trvale hlášen na adrese XXXXX , okres , fakticky bytem XXXXX , t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici XXXXX ,

R.I.V.

nar. XXXXX, státního příslušníka XXXXX, bez zaměstnání, v ČR trvale hlášen k pobytu na adrese XXXXX, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXXXX,

u z n á v a j í s e v i n n ý m i ,
ž e

I.

A) M.H., J.Š. a R.I.V. v úmyslu zkrátit daň a obohatit se tak na úkor České republiky, po předchozí dohodě o rozdělení výnosu ze zkrácené daně, vytvořili z obchodních společností XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXXs.r.o., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, a XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, dva účelové obchodní řetězce, v rámci kterých realizovali spekulativní nákupy a prodeje zboží – hutního materiálu, jejichž jediným cílem a účelem bylo zkrátit daň z přidané hodnoty nejprve u společnosti XXXXX a poté u společnosti XXXXX, tj. vždy u prvního článku obchodního řetězce, tzv. ztraceného obchodníka, na který pořizovali zboží od dodavatelů z jiných členských zemí Evropské unie, přičemž společnost XXXXX plnila funkci tzv. nárazníkové společnosti, která již s obchodovaným zbožím nakládala jako se zbožím pořízeným od tuzemských dodavatelů s cílem svou zdánlivě řádnou obchodní činností zastřít předchozí daňový únik. Tuto obchodní činnost přitom organizoval a nákup zboží zajišťoval M.H. především z kanceláří společností XXXXX a XXXXX, umístěných v přesně nezjištěných pronajatých prostorách v budově bývalé firmy XXXXX v Napajedlích a na ulici XXXXX, J.Š. a R.I.V. z kanceláře společnosti XXXXX, umístěné ve Zlíně nejprve v obytném domě pod zimním stadionem a poté v Baťově vile na adrese XXXXX, když oficiální sídla těchto společností záměrně umístili na adresy „virtuálních kanceláří“ v Praze a v Brně, aniž by na těchto adresách měli pronajaty jakékoli prostory, s cílem snížit pravděpodobnost provedení daňové kontroly správcem daně a zamezit tak odhalení trestné činnosti,

a takto nejprve:

M.H., po dohodě s J.Š., si za účelem provozování spekulativní obchodní činnosti a krácení daně obstaral obchodní společnost XXXXX, ve které se stal ke 2. 2. 2009 jediným jednatelem a společníkem, a následně, společně s J.Š., fakticky jednajícím za společnost XXXXX, a R.I.V., jednatelem společnosti XXXXX, vytvořili účelový obchodní řetězec firem: XXXXX– XXXXX, přes který:

v době od 1. 7. 2009 do 30. 9. 2009 pořídili jménem společnosti XXXXX od dodavatelů ze Slovenska, Německa a Polska hutní materiál v celkové hodnotě nejméně 42,429.792,- Kč, který následně formálně, tj. pouze fakturačně, prodali druhému článku řetězce, obchodní společnosti XXXXX, popřípadě jiné firmě zařazené do obchodního řetězce místo společnosti XXXXX, a následně zboží dál prodali dalšímu odběrateli, přičemž M.H. poté v daňovém přiznání k dani z přidané hodnoty společnosti XXXXX za 3. čtvrtletí 2009, které nechal zpracovat a dne 3.11.2009 podat na Finanční úřad Brno I., část takto pořízeného zboží v hodnotě 30,454.003,- Kč nepravdivě deklaroval jako nákup zboží v České republice, a tak neoprávněně, v rozporu s ustanovením § 72 a 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, uplatnil nárok na odpočet DPH ve výši 5,786.261,- Kč, přičemž dne 16.10.2009, tedy 9 dnů před lhůtou pro podání daňového přiznání za 3. čtvrtletí 2009, M.H. účelově, v úmyslu zbavit se zodpovědnosti za uvedení vědomě nepravdivých údajů do daňového

přiznání a ve snaze tuto trestnou činnost zastřít a ztížit její odhalení, převedl společnost XXXXX na L.M., tzv. bílého koně, kterému nechal daňové přiznání za 3. čtvrtletí 2009 podepsat, což L.M. podle pokynů M.H. učinil, přičemž M.H. L.M. o realizovaných obchodech neinformoval a nepředal mu ani doklady k obchodní činnosti společnosti XXXXX, a uvedeným jednáním tak byla České republice zastoupené Finančním úřadem Brno I. způsobena škoda na dani z přidané hodnoty ve výši 5,786.261,- Kč,

ve čtvrtém čtvrtletí roku 2009 jménem společnosti XXXXX, za kterou i po převodu na jiného společníka a změně jednatele nadále jednal M.H., realizovali nákupy a prodeje hutního materiálu, který nakoupili od dodavatelů ze Slovenska, Německa a Bulharska a který následně formálně, t.j. pouze fakturačně, prodali druhému článku řetězce, obchodní společnosti XXXXX, popřípadě jiné firmě zařazené do obchodního řetězce místo společnosti XXXXX, a následně zboží dál prodali dalšímu odběrateli, přičemž M.H. ani nikdo jiný jednající za společnost XXXXX poté za toto období v zákonné lhůtě do 25. 1. 2010 ani později nepodal daňové přiznání k dani z přidané hodnoty společnosti XXXXX a ani nepředal novému jednateři společnosti podklady o uskutečněných a přijatých zdanitelných plněních k případnému zpracování daňového přiznání k DPH, tedy v rozporu s ustanovením § 21 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, nepřiznal daň z přidané hodnoty na výstupu v celkové výši nejméně 1,260.510,62 Kč z dodání zboží s místem plnění v tuzemsku, která uskutečnil, a to na základě faktur vystavených společností XXXXX pro odběratele XXXXX takto:

Faktura č.	DZP	základ daně	DPH
290100029	2.10.2009	87 142,40	16 557,06
290100039	4.10.2009	2 064 240,00	392 205,60
290100040	4.10.2009	2 197 214,00	417 470,66
290100041	9.10.2009	2 285 670,00	434 277,30
Celkem		6 634 266,40	1 260 510,62

čímž zkrátili nebo neodvedli České republice na dani z přidané hodnoty částku 1,260.510,62 Kč,

a dále:

M.H. po převodu firmy XXXXX na L.M., za účelem pokračování ve spekulativních obchodech a krácení daně z přidané hodnoty, si po dohodě s J.Š. obstaral další obchodní společnost, a to XXXXX jejímž jediným jednatelem a společníkem se ke dni 1. 10. 2009 stal, a v době od 6. 10. do 31. 12. 2009 M.H., již jako jednatel společnosti XXXXX, společně s J.Š., fakticky jednajícím za společnost XXXXX, a R.I.V. jednatelem společnosti XXXXX, vytvořili účelový obchodní řetězec firem XXXXX – XXXXX, přes který pro společnost XXXXX pořídili od slovenského dodavatele XXXXX, se sídlem XXXXX, popřípadě od jiných dodavatelů ze států Evropské unie, hutní materiál v hodnotě nejméně 101,290.158,16 Kč, který obratem formálně, t. j. pouze fakturačně, prodali druhému článku řetězce, obchodní společnosti XXXXX, popřípadě jiné firmě zařazené do obchodního řetězce místo společnosti XXXXX, a následně zboží dál prodali dalšímu odběrateli, přičemž M.H. v daňovém přiznání k dani z přidané hodnoty společnosti XXXXX za čtvrté čtvrtletí 2009, podaném na Finanční úřad pro Prahu 4 dne 28.1.2010, které nechal zpracovat a podepsal, nepravdivě deklaroval na řádku 40 pořízení tohoto zboží v hodnotě 101,444.175,- Kč se souvisejícím nárokem na odpočet ve výši 19,274.393,- Kč, a to jako nákup zboží v ČR od dodavatele XXXXX, IČ: XXXXX se sídlem XXXXX, dle fiktivních faktur údajně vystavených pro odběratele XXXXX dodavatelkou společností XXXXX takto:

Doklad č.	DZP	základ daně	DPH
291100001	6.10.2009	1 373 742,00	261 010,98
291100002	9.10.2009	1 670 670,00	317 427,30
291100003	12.10.2009	2 118 294,00	402 475,86
291100004	13.10.2009	2 283 172,00	433 802,68
291100005	14.10.2009	1 608 076,39	305 534,52
291100006	14.10.2009	380 304,00	72 257,76
291100007	16.10.2009	2 485 000,00	472 150,00
291100008	20.10.2009	1 508 640,00	286 641,60
291100009	20.10.2009	1 816 628,00	345 159,32
291100010	21.10.2009	1 707 091,00	324 347,29
291100011	23.10.2009	2 184 765,49	415 105,44
291100012	23.10.2009	2 167 756,00	411 873,64
291100013	23.10.2009	2 101 726,00	399 327,94
291100014	27.10.2009	2 319 563,02	440 716,97
291100015	30.10.2009	1 887 118,00	358 552,42
291100016	2.11.2009	2 142 933,80	407 157,42
291100017	2.11.2009	2 099 112,00	398 831,28
291100018	3.11.2009	2 424 453,00	460 646,07
291100019	6.11.2009	1 870 140,00	355 326,60
291100020	6.11.2009	2 420 106,00	459 820,14
291100021	9.11.2009	2 083 230,00	395 813,70
291100022	10.11.2009	2 462 552,00	467 884,88
291100023	10.11.2009	2 332 985,00	443 267,15
291100024	10.11.2009	2 229 248,00	423 557,12
291100025	13.11.2009	5 632 591,23	1 070 192,34
291100026	13.11.2009	2 237 334,00	425 093,46
291100028	16.11.2009	2 179 377,90	414 081,80
291100029	18.11.2009	925 168,00	175 781,92
291100030	20.11.2009	2 466 996,00	468 729,24
291100031	23.11.2009	2 103 699,52	399 702,91
291100032	24.11.2009	2 444 148,00	464 388,12
291100033	25.11.2009	2 144 067,62	407 372,85
291100034	27.11.2009	2 496 425,53	474 320,85
291100035	27.11.2009	2 475 192,00	470 286,48
291100036	27.11.2009	2 533 555,20	481 375,49
291100037	30.11.2009	2 571 882,56	488 657,69
291100039	2.12.2009	2 291 192,00	435 326,48
291100040	2.12.2009	2 300 136,00	437 025,84
291100041	2.12.2009	2 467 887,75	468 898,67
291100042	4.12.2009	1 491 026,00	283 294,94
291100043	4.12.2009	1 195 284,00	227 103,96
291100044	8.12.2009	2 212 305,04	420 337,96
291100045	9.12.2009	1 907 911,74	362 503,23
291100046	10.12.2009	2 532 650,40	481 203,58
291100047	10.12.2009	297 627,20	56 549,17
291100048	14.12.2009	2 100 416,00	399 079,04
291100049	14.12.2009	2 201 160,00	418 220,40
291100050	15.12.2009	37 000,00	7 030,00
291100051	15.12.2009	2 330 818,77	442 855,57
291100052	18.12.2009	37 000,00	7 030,00
Celkem		101 290158,16	19 245 130,07

v důsledku čehož neoprávněně, v rozporu s ustanovením § 72 a 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, uplatnil nárok na odpočet DPH ve výši nejméně 19,245.130,07 Kč, kdy v této výši byla zkrácena daň.

V souvislosti s uvedeným jednáním přitom měli obžalovaní rozděleny úkoly takto:

J.Š. za předem dohodnutou odměnu ve výši poloviny nepřiznané daně z přidané hodnoty předal M.H. kontakty na zahraniční dodavatele, prováděl formální prodeje tohoto zboží na společnost XXXXX, případně jiné společnosti zařazené do řetězců místo společnosti XXXXX, a zajišťoval jeho následný prodej dalšímu odběrateli, určoval cenu dodávek zboží, sjednával přepravu, určoval místo nakládky a vykládky, což vše činil s vědomím a po dohodě s M.H., jednatelem společností XXXXX a XXXXX, a R.I.V., jednatelem společnosti XXXXX, a dále jménem společnosti XXXXX prováděl úhrady zboží přes bankovní účty společnosti XXXXX, když si předtím za tímto účelem obstaral od R.I.V. zařízení k provádění elektronických transakcí na bankovních účtech společnosti XXXXX, popřípadě dával pokyny R.I.V. k hotovostním výběrům peněz z bankovních účtů společnosti XXXXX a takto vybrané peníze pak přebíral, a v neposlední řadě udílel M.H. a R.I.V. pokyny k vystavování dokladů k nákupům a prodejm zboží a k provádění úhrad za dodávky zboží,

M.H. podle pokynů J.Š., za předem dohodnutou odměnu ve výši poloviny nepřiznané daně z přidané hodnoty, prováděl jako jednatel či osoba fakticky jednající za společnosti XXXXX XXXXX jménem těchto společností (tzv. ztracených obchodníků) nákupy a prodeje zboží, jednal s dodavateli zboží, vystavoval nebo nechával vystavit příslušné doklady o nákupech a prodejm zboží, prováděl přes bankovní účty ztracených obchodníků úhrady za zboží, vybíral výnosy z obchodů z bankovních účtů svých společností a dělil se o ně na polovinu s J.Š. a plnil i další dílčí pokyny J.Š. v rámci společné obchodní činnosti,

R.I.V. jako jednatel společnosti XXXXX, podle pokynů J.Š., za jím slíbenou a i fakticky vyplácenou finanční odměnu, zapojil svou společnost XXXXX do obchodních řetězců a nechal J.Š., aby jménem společnosti prováděl obchodní činnost, aby realizoval nákupy a prodeje zboží, vystavoval k těmto obchodům příslušné doklady a prováděl úhrady, k čemuž J.Š. předal kartu a přístupové kódy k provádění elektronických transakcí na bankovních účtech společnosti XXXXX, a dále sám, podle pokynů J.Š., prováděl hotovostní výběry peněz z bankovních účtů společnosti XXXXX, jakož i plnil další dílčí pokyny J.Š. v rámci společné obchodní činnosti,

čímž J.Š., M.H. a R.I.V. v důsledku nepravdivých údajů uvedených v podaných daňových přiznání, nepřiznání pořízení zboží z jiného členského státu Evropské unie, nepřiznání uskutečněných zdanitelných plnění, nepodání daňového přiznání a nesprávného vyčíslení daně z přidané hodnoty zkrátili či neodvedli České republice daň v celkové výši 26,291.901,69 Kč,

B) v období od 23. 3. 2010 do 17. 3. 2011

J.Š., jako vedoucí a řídící člen skupiny a dále jako jednatel společnosti XXXXX XXXXX, se sídlem XXXXX, a současně též jako osoba fakticky jednající za firmu XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX,

společně s dalšími osobami, a to

M.J., v době od 23. 3. 2010 do 25. 5. 2010 jednatelem společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, a po 25. 5. 2010 jako osobou fakticky jednající za společnost XXXXX, a současně v době od 24. 1. 2011 do 31. 3. 2011, jednatelem společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX,

P.D., v době od 23. 3. 2010 do 29. 12. 2010 jednatelem společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, a v době od 29. 12. 2010 pak fakticky jednajícím za tuto obchodní společnost a jediným disponentem bankovních účtů společnosti XXXXX,

R.I.V., jednatelem obchodní společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX,

R.B., předsedou představenstva společnosti XXXXX IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX ,

J.M., předsedou představenstva společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX ,

S.N., jednatelem společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX,

S.P., fakticky jednajícím za obchodní společnost XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem náměstí XXXXX ,

O.R., jednatelem společnosti XXXXX,

po předchozí vzájemné a to i konkludentní domluvě s J.Š. a po naplánování zamýšlené trestné činnosti a též po individuální dohodě o rozdělení si výnosu z trestné činnosti v úmyslu všech zúčastněných zkrátit daň a obohatit tak sebe ke škodě České republiky, vytvořili z obchodních společností XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a dalších, účelové obchodní řetězce, v rámci kterých pak realizovali spekulativní nákupy a prodeje zboží – barevných a jiných kovů, kdy jediným cílem a účelem těchto obchodů bylo zkrátit, resp. neodvést daň z přidané hodnoty u prvního článku obchodního řetězce, takzvaného ztraceného obchodníka, který pořizoval zboží od dodavatele z EU, přičemž další společnosti zařazené do řetězce plnily funkci takzvaných nárazníkových společností, když nákupy a prodeje v rámci těchto řetězců účelově realizovaly, a to nikoliv s cílem uskutečňovat hospodářskou činnost, ale s cílem spáchat daňový podvod a tuto protizákonnou činnost svojí zdánlivě řádnou obchodní činností zastříti, přičemž zapojení se jednotlivých společností a jejich pořadí v účelových obchodních řetězcích v průběhu času operativně a účelově obměňovali, když

I.

nejprve, v době od 23. 3. do 31. 10. 2010 J.Š., a to po dohodě s M.J., P.D., R.B., J.M. a R.I.V., vytvořil účelové obchodní řetězce ve složení:

XXXXX /SK/, XXXXX /SK/ - XXXXX - XXXXX - XXXXX- XXXXX, - XXXXX,

kdy zapojení a pořadí firem v řetězci v čase měnili, popřípadě do řetězců zapojili i jiné firmy,

když pak následně J.Š. buď sám, nebo zprostředkovaně sjednával dodávky zboží na společnost XXXXX, a to od dodavatelů ze států Evropské unie /dále EU/, převážně od slovenských dodavatelů, resp. od společností XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, a XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, a následně dojednával prodeje tohoto zboží prvním a dalším nárazníkovým společností a jeho prodej konečnému odběrateli, a to tak, že sám nebo zprostředkovaně prováděl objednávky zboží, určoval cenu, sjednával přepravu a určoval místo nakládky a vykládky zboží, kdy jménem společností XXXXX, XXXXX a

XXXXX, prováděl obchody sám, se souhlasným vědomím jejich jednatelů, když R.B. jednajícímu za společnost XXXXX a J.M. jednajícímu za společnost XXXXX předával informace a dával pokyny k nákupům a prodejům zboží přes společnosti XXXXX a XXXXX, jakož i k vystavení účetních dokladů k těmto obchodům a provádění plateb tak, aby korespondovaly s formálně realizovanými obchody v rámci celého řetězce, kdy dále udílel pokyny M.J. a P.D. k hotovostním výběrům z bankovních účtů jejich společností, když takto vybrané peníze od nich přebíral a sám prováděl elektronicky bezhotovostní dispozice s peněžními prostředky na bankovních účtech společností XXXXX, XXXXX a XXXXX, kdy si předem za tímto účelem obstaral od M.J., P.D. a R.I.V. přístupové kódy k elektronickému bankovníctví účtů těchto společností, a dále udílel pokyny P.D. k objednávkám a organizaci přepravy pro většinu obchodů plynoucích přes účelové obchodní řetězce, což P.D. vědomě, bez připomínek a za odměnu činil.

J.Š. se souhlasným vědomím M.J., nakoupil barevné a jiné kovy od dodavatelů ze Slovenska, a to společností XXXXX a XXXXX popřípadě od jiných společností ze států EU, na základě níže uvedených faktur přijatých:

Tabulka č. 1: XXXXX – faktury přijaté

Doklad č.	DZP	Částka celkem	Dodavatel
FAP00003	23.3.2010	690 077,28	XXXXX
FAP00002	25.3.2010	471 350,26	XXXXX
FAP00007	25.3.2010	3 722 025,52	XXXXX
FAP00001	26.3.2010	230 913,51	XXXXX
FAP00008	31.3.2010	2 182 681,26	XXXXX
FAP00009	31.3.2010	3 454 972,56	XXXXX
Celkem za 1/Q 2010		10 752 020,39	
FAP00004	1.4.2010	3 774 638,14	XXXXX
FAP00005	1.4.2010	2 548 078,95	XXXXX
FAP00032	1.4.2010	2 651 335,36	XXXXX
FAP00033	1.4.2010	3 264 000,00	XXXXX
FAP00034	2.4.2010	3 097 650,16	XXXXX
FAP00013	7.4.2010	456 972,95	XXXXX
FAP00014	8.4.2010	686 022,60	XXXXX
FAP00036	8.4.2010	1 957 080,00	XXXXX
FAP00015	9.4.2010	3 705 277,80	XXXXX
FAP00035	9.4.2010	3 089 393,32	XXXXX
FAP00037	9.4.2010	3 307 303,98	XXXXX
FAP00016	13.4.2010	2 694 636,00	XXXXX
FAP00017	13.4.2010	910 519,07	XXXXX
FAP00038	13.4.2010	3 026 204,54	XXXXX
FAP00039	13.4.2010	2 878 867,58	XXXXX
FAP00018	14.4.2010	269 297,26	XXXXX
FAP00019	14.4.2010	269 103,97	XXXXX
FAP00020	14.4.2010	3 885 704,20	XXXXX
FAP00040	14.4.2010	3 096 373,46	XXXXX

FAP00021	15.4.2010	269 567,93	XXXXX
FAP00042	15.4.2010	2 917 988,98	XXXXX
FAP00022	16.4.2010	812 200,84	XXXXX
FAP00023	16.4.2010	3 119 096,96	XXXXX
FAP00043	16.4.2010	312 770,85	XXXXX
FAP00044	16.4.2010	3 051 755,57	XXXXX
FAP00045	16.4.2010	3 325 210,37	XXXXX
FAP00046	16.4.2010	3 622 425,02	XXXXX
FAP00041	19.4.2010	3 814 770,00	XXXXX
FAP00047	21.4.2010	3 847 021,72	XXXXX
FAP00048	22.4.2010	3 347 974,00	XXXXX
FAP00024	23.4.2010	546 217,30	XXXXX
FAP00025	23.4.2010	3 674 021,10	XXXXX
FAP00049	23.4.2010	3 675 938,80	XXXXX
FAP00026	27.4.2010	274 111,89	XXXXX
FAP00027	28.4.2010	275 023,61	XXXXX
FAP00028	29.4.2010	275 028,89	XXXXX
FAP00050	30.4.2010	3 398 888,84	XXXXX
FAP00051	30.4.2010	3 146 093,28	XXXXX
FAP00052	30.4.2010	3 626 207,64	XXXXX
FAP00081	5.5.2010	3 693 659,59	XXXXX
FAP00057	6.5.2010	301 513,57	XXXXX
FAP00058	7.5.2010	297 697,40	XXXXX
FAP00077	7.5.2010	3 516 040,09	XXXXX
FAP00059	8.5.2010	301 101,51	XXXXX
FAP00060	10.5.2010	293 952,47	XXXXX
FAP00061	12.5.2010	294 237,75	XXXXX
FAP00062	12.5.2010	292 585,63	XXXXX
FAP00070	12.5.2010	3 528 000,00	XXXXX
FAP00063	13.5.2010	288 826,77	XXXXX
FAP00064	14.5.2010	1 169 810,51	XXXXX
FAP00065	15.5.2010	586 187,90	XXXXX
FAP00066	17.5.2010	293 546,73	XXXXX
FAP00053	18.5.2010	3 395 978,07	XXXXX
FAP00071	18.5.2010	3 480 000,00	XXXXX
FAP00072	19.5.2010	369 652,48	XXXXX
FAP00085	19.5.2010	2 061 186,89	XXXXX
FAP00073	20.5.2010	6 447 659,84	XXXXX
FAP00078	20.5.2010	3 667 415,62	XXXXX
FAP00067	24.5.2010	713 599,71	XXXXX
FAP00074	24.5.2010	3 387 842,24	XXXXX
FAP00068	25.5.2010	237 386,87	XXXXX
FAP00076	25.5.2010	489 397,45	XXXXX
FAP00069	26.5.2010	236 326,30	XXXXX
FAP00075	27.5.2010	3 432 000,00	XXXXX

FAP00080	28.5.2010	297 565,42	XXXXXX
FAP00082	29.5.2010	3 965 980,05	XXXXXX
FAP00087	1.6.2010	295 520,13	XXXXXX
FAP00103	3.6.2010	2 889 711,00	XXXXXX
FAP00088	8.6.2010	3 372 142,32	XXXXXX
FAP00104	8.6.2010	3 336 000,00	XXXXXX
FAP00089	9.6.2010	897 610,19	XXXXXX
FAP00090	10.6.2010	300 062,76	XXXXXX
FAP00091	10.6.2010	279 378,21	XXXXXX
FAP00092	12.6.2010	295 897,82	XXXXXX
FAP00093	14.6.2010	3 399 543,96	XXXXXX
FAP00105	14.6.2010	7 123 635,85	XXXXXX
FAP00106	16.6.2010	1 929 546,56	XXXXXX
FAP00094	22.6.2010	297 779,34	XXXXXX
FAP00095	22.6.2010	296 752,83	XXXXXX
FAP00096	22.6.2010	595 247,90	XXXXXX
FAP00097	23.6.2010	592 048,94	XXXXXX
FAP00098	24.6.2010	296 997,39	XXXXXX
FAP00099	24.6.2010	2 940 927,50	XXXXXX
FAP00107	24.6.2010	3 396 000,00	XXXXXX
FAP00100	28.6.2010	296 304,25	XXXXXX
FAP00101	30.6.2010	43 296,08	XXXXXX
FAP00108	30.6.2010	3 361 008,78	XXXXXX
FAP00109	30.6.2010	3 250 120,00	XXXXXX
Celkem za 2/Q 2010		179 425 455,60	
FAP00102	1.7.2010	3 222 344,16	XXXXXX
FAP00110	2.7.2010	883 537,45	XXXXXX
FAP00123	8.7.2010	4 094 885,00	XXXXXX
FAP00111	9.7.2010	273 827,26	XXXXXX
FAP00112	12.7.2010	547 428,75	XXXXXX
FAP00124	13.7.2010	6 703 154,36	XXXXXX
FAP00114	14.7.2010	550 474,35	XXXXXX
FAP00115	15.7.2010	274 655,75	XXXXXX
FAP00117	16.7.2010	288 768,79	XXXXXX
FAP00125	16.7.2010	3 312 000,00	XXXXXX
FAP00118	19.7.2010	578 407,84	XXXXXX
FAP00119	23.7.2010	576 527,24	XXXXXX
FAP00120	26.7.2010	569 492,26	XXXXXX
FAP00126	26.7.2010	2 851 773,12	XXXXXX
FAP00127	28.7.2010	3 336 000,00	XXXXXX
FAP00121	30.7.2010	41 771,15	XXXXXX
FAP00128	30.7.2010	3 152 705,44	XXXXXX
FAP00158	2.8.2010	4 080 715,00	XXXXXX
FAP00160	5.8.2010	2 128 806,72	XXXXXX

FAP00159	6.8.2010	3 144 000,00	XXXXX
FAP00150	10.8.2010	165 793,52	XXXXX
FAP00135	11.8.2010	3 176 929,21	XXXXX
FAP00136	11.8.2010	269 410,38	XXXXX
FAP00137	11.8.2010	537 714,25	XXXXX
DOB0001	11.8.2010	-3 176 929,21	XXXXX
FAP00161	11.8.2010	3 200 923,69	XXXXX
FAP00151	13.8.2010	655 017,38	XXXXX
FAP00162	25.8.2010	3 753 260,00	XXXXX
FAP00145	26.8.2010	851 606,12	XXXXX
FAP00152	1.9.2010	266 448,51	XXXXX
FAP00148	2.9.2010	3 227 562,13	XXXXX
FAP00153	2.9.2010	1 062 378,28	XXXXX
FAP00154	3.9.2010	3 673 140,23	XXXXX
FAP00155	3.9.2010	797 940,52	XXXXX
FAP00167	3.9.2010	3 444 000,00	XXXXX
FAP00157	10.9.2010	6 744 549,17	XXXXX
FAP00168	15.9.2010	3 054 280,00	XXXXX
FAP00164	16.9.2010	1 093 217,09	XXXXX
FAP00165	18.9.2010	269 584,21	XXXXX
FAP00169	23.9.2010	3 348 000,00	XXXXX
Celkem za 3/Q 2010		77 026 100,12	
FAP00181	4.10.2010	3 468 000,00	XXXXX
FAP00182	8.10.2010	3 432 000,00	XXXXX
FAP00183	15.10.2010	2 610 000,00	XXXXX
FAP00184	20.10.2010	879 000,00	XXXXX
Celkem za 4/Q 2010		10 389 000,00	
Celkem za 1 - 4/Q 2010		277 592 576,11 Kč	

a následně takto nakoupené zboží J.Š., se souhlasným vědomím M.J., prodal obchodní společnosti XXXXX, a v jednom případě společnosti XXXXX, a to na základě níže uvedených faktur vydaných:

Tabulka č. 2: XXXXX – faktury vydané

Faktura č.	DZP	Celkem	Základ daně	DPH	Odběratel
20100001	23.3.2010	659 649,29	549 707,74	109 941,55	XXXXX
20100002	25.3.2010	450 549,05	375 457,54	75 091,51	XXXXX
20100004	25.3.2010	3 957 252,19	3 297 710,16	659 542,03	XXXXX
20100003	26.3.2010	220 743,97	183 953,31	36 790,66	XXXXX
20100005	31.3.2010	3 637 449,47	3 031 207,89	606 241,58	XXXXX
20100006	31.3.2010	2 602 176,00	2 168 480,00	433 696,00	XXXXX
Celkem za 1/Q 2010		11 527 819,97	9 606 516,64	1 921 303,33	

20100007	1.4.2010	3 411 167,17	2 842 639,31	568 527,86	XXXXXX
20100008	1.4.2010	2 673 198,00	2 227 665,00	445 533,00	XXXXXX
20100024	1.4.2010	2 822 728,33	2 352 273,61	470 454,72	XXXXXX
20100025	1.4.2010	3 706 560,00	3 088 800,00	617 760,00	XXXXXX
20100026	2.4.2010	3 406 026,00	2 838 355,00	567 671,00	XXXXXX
20100009	7.4.2010	426 334,43	355 278,69	71 055,74	XXXXXX
20100010	8.4.2010	640 048,31	533 373,59	106 674,72	XXXXXX
20100011	9.4.2010	3 855 075,00	3 212 562,50	642 512,50	XXXXXX
20100027	9.4.2010	3 291 079,92	2 742 566,60	548 513,32	XXXXXX
20100028	9.4.2010	1 969 722,00	1 641 435,00	328 287,00	XXXXXX
20100029	9.4.2010	3 281 005,73	2 734 171,44	546 834,29	XXXXXX
20100012	12.4.2010	4 143 484,80	3 452 904,00	690 580,80	XXXXXX
20100013	13.4.2010	849 499,99	707 916,66	141 583,33	XXXXXX
20100030	13.4.2010	3 321 324,00	2 767 770,00	553 554,00	XXXXXX
20100014	14.4.2010	3 976 132,80	3 313 444,00	662 688,80	XXXXXX
20100015	14.4.2010	557 850,08	464 875,07	92 975,01	XXXXXX
20100031	14.4.2010	3 107 884,10	2 589 903,45	517 980,69	XXXXXX
20100016	15.4.2010	279 305,62	232 754,68	46 550,94	XXXXXX
20100032	15.4.2010	3 105 701,60	2 588 084,67	517 616,93	XXXXXX
20100033	15.4.2010	3 294 348,00	2 745 290,00	549 058,00	XXXXXX
20100017	16.4.2010	841 540,26	701 283,55	140 256,71	XXXXXX
20100018	16.4.2010	3 154 338,89	2 628 615,74	525 723,15	XXXXXX
20100034	16.4.2010	810 120,10	675 100,06	135 020,01	XXXXXX
20100035	16.4.2010	3 184 527,70	2 653 773,08	530 754,62	XXXXXX
20100037	16.4.2010	3 472 896,00	2 894 080,00	578 816,00	XXXXXX
20100038	16.4.2010	3 898 692,00	3 248 910,00	649 782,00	XXXXXX
20100036	19.4.2010	3 861 742,06	3 218 118,38	643 623,68	XXXXXX
20100039	20.4.2010	3 697 428,08	3 081 190,07	616 238,01	XXXXXX
20100040	22.4.2010	3 347 586,46	2 789 655,38	557 931,08	XXXXXX
20100019	23.4.2010	565 948,50	471 623,75	94 324,75	XXXXXX
20100020	23.4.2010	3 760 297,18	3 133 580,98	626 716,20	XXXXXX
20100041	23.4.2010	3 779 794,30	3 149 828,60	629 965,72	XXXXXX
20100042	23.4.2010	642 088,00	535 073,00	107 014,60	XXXXXX
20100021	27.4.2010	284 013,73	236 678,11	47 335,62	XXXXXX
20100022	28.4.2010	284 958,38	237 465,32	47 493,06	XXXXXX
20100023	29.4.2010	284 963,86	237 469,88	47 493,98	XXXXXX
20100043	30.4.2010	3 572 684,28	2 977 236,90	595 447,38	XXXXXX
20100044	30.4.2010	2 907 398,70	2 422 832,28	484 566,46	XXXXXX
20100045	30.4.2010	3 065 857,30	2 554 881,12	510 976,22	XXXXXX
20100076	3.5.2010	121 133,00	100 944,00	20 188,80	XXXXXX
20100073	5.5.2010	3 692 465,00	3 077 054,00	615 410,80	XXXXXX
20100047	6.5.2010	313 774,30	261 478,57	52 295,71	XXXXXX
20100077	6.5.2010	187 973,00	156 644,00	31 328,80	XXXXXX
20100048	7.5.2010	309 802,90	258 169,11	51 633,82	XXXXXX
20100070	7.5.2010	3 628 200,80	3 023 500,66	604 700,13	XXXXXX

20100049	8.5.2010	313 345,50	261 121,23	52 224,25	XXXXXX
20100050	10.5.2010	305 905,70	254 921,43	50 984,29	XXXXXX
20100051	12.5.2010	306 202,60	255 168,84	51 033,77	XXXXXX
20100052	12.5.2010	304 483,30	253 736,08	50 747,22	XXXXXX
20100057	12.5.2010	3 392 916,50	2 827 430,40	565 486,08	XXXXXX
20100053	13.5.2010	300 571,60	250 476,33	50 095,27	XXXXXX
20100054	14.5.2010	1 217 452,69	1 014 543,91	202 908,78	XXXXXX
20100055	15.5.2010	610 024,60	508 353,82	101 670,76	XXXXXX
20100056	17.5.2010	305 483,50	254 569,57	50 913,91	XXXXXX
20100046	18.5.2010	4 001 852,82	3 334 877,35	666 975,47	XXXXXX
20100058	18.5.2010	3 412 800,00	2 844 000,00	568 800,00	XXXXXX
20100059	20.5.2010	379 600,00	316 333,38	63 266,68	XXXXXX
20100060	20.5.2010	3 009 623,00	2 508 019,20	501 603,84	XXXXXX
20100071	20.5.2010	3 577 121,74	2 980 934,78	596 186,96	XXXXXX
20100061	24.5.2010	3 779 819,00	3 149 849,17	629 969,83	XXXXXX
20100062	24.5.2010	593 023,60	494 186,35	98 837,27	XXXXXX
20100063	24.5.2010	3 521 452,00	2 934 543,29	586 908,66	XXXXXX
20100064	25.5.2010	197 270,30	164 391,94	32 878,39	XXXXXX
20100069	25.5.2010	587 924,60	489 937,16	97 987,43	XXXXXX
20100065	26.5.2010	196 389,00	163 657,49	32 731,50	XXXXXX
20100066	26.5.2010	258 192,00	215 160,00	43 032,00	XXXXXX
20100075	26.5.2010	2 246 868,50	1 872 390,45	374 478,09	XXXXXX
20100067	27.5.2010	219 744,00	183 120,00	36 624,00	XXXXXX
20100068	27.5.2010	3 556 800,00	2 964 000,00	592 800,00	XXXXXX
20100072	28.5.2010	300 774,71	250 645,59	50 129,12	XXXXXX
20100078	28.5.2010	178 661,00	148 883,80	29 776,76	XXXXXX
20100079	28.5.2010	166 387,00	138 656,00	27 731,20	XXXXXX
20100074	31.5.2010	3 991 300,00	3 326 083,34	665 216,67	XXXXXX
20100080	31.5.2010	153 134,00	127 612,00	25 522,40	XXXXXX
20100081	31.5.2010	183 456,00	152 880,00	30 576,00	XXXXXX
20100082	31.5.2010	17 687,00	14 739,42	2 947,88	XXXXXX
20100083	31.5.2010	3 096 768,00	2 580 640,00	516 128,00	XXXXXX
20100084	1.6.2010	298 708,31	248 923,59	49 784,72	XXXXXX
20100105	3.6.2010	2 940 000,00	2 450 000,00	490 000,00	XXXXXX
20100085	8.6.2010	3 427 917,58	2 856 597,98	571 319,60	XXXXXX
20100106	8.6.2010	2 950 781,00	2 458 984,18	491 796,84	XXXXXX
20100086	9.6.2010	907 293,95	756 078,29	151 215,66	XXXXXX
20100087	10.6.2010	303 299,95	252 749,96	50 549,99	XXXXXX
20100088	10.6.2010	299 808,50	249 840,42	49 968,08	XXXXXX
20100089	12.6.2010	299 090,09	249 241,74	49 848,35	XXXXXX
20100090	14.6.2010	3 836 559,46	3 197 132,88	639 426,58	XXXXXX
20100107	14.6.2010	3 568 031,00	2 973 358,80	594 671,76	XXXXXX
20100108	14.6.2010	3 706 956,00	3 089 130,00	617 826,00	XXXXXX
20100122	15.6.2010	39 088,00	32 573,58	6 514,72	XXXXXX
20100109	16.6.2010	1 936 850,00	1 614 041,58	322 808,32	XXXXXX

20100099	17.6.2010	115 046,00	95 872,00	19 174,40	XXXXXX
20100100	18.6.2010	149 184,00	124 320,00	24 864,00	XXXXXX
20100101	21.6.2010	179 755,00	149 796,00	29 959,20	XXXXXX
20100091	22.6.2010	300 991,90	250 826,58	50 165,32	XXXXXX
20100092	22.6.2010	299 949,01	249 957,51	49 991,50	XXXXXX
20100093	22.6.2010	601 669,66	501 391,38	100 278,28	XXXXXX
20100094	23.6.2010	598 436,18	498 696,82	99 739,36	XXXXXX
20100102	23.6.2010	147 302,00	122 752,00	24 550,40	XXXXXX
20100103	23.6.2010	156 979,00	130 816,00	26 163,20	XXXXXX
20100110	23.6.2010	3 569 563,00	2 974 636,00	594 927,20	XXXXXX
20100095	24.6.2010	300 201,50	250 167,92	50 033,58	XXXXXX
20100113	24.6.2010	3 249 487,00	2 707 906,04	541 581,21	XXXXXX
20100104	25.6.2010	178 886,00	149 072,00	29 814,40	XXXXXX
20100096	28.6.2010	299 500,90	249 584,08	49 916,82	XXXXXX
20100114	28.6.2010	140 047,00	116 706,00	23 341,20	XXXXXX
20100115	29.6.2010	128 654,00	107 212,00	21 442,40	XXXXXX
20100111	30.6.2010	3 298 344,00	2 748 620,00	549 724,00	XXXXXX
20100098	30.6.2010	3 454 595,11	2 878 829,26	575 765,85	XXXXXX
20100116	30.6.2010	162 108,00	135 090,00	27 018,00	XXXXXX
Celkem za 2/Q 2010		192 316 818,02	160 264 016,72	32 052 803,38	
20100097	1.7.2010	3 650 089,00	3 041 740,80	608 348,16	XXXXXX
20100117	2.7.2010	893 069,39	744 224,49	148 844,90	XXXXXX
20100132	8.7.2010	3 965 491,00	3 304 576,00	660 915,20	XXXXXX
20100118	9.7.2010	289 594,90	241 329,08	48 265,82	XXXXXX
20100119	12.7.2010	578 951,00	482 459,18	96 491,84	XXXXXX
20100133	13.7.2010	3 780 831,25	3 150 692,71	630 138,54	XXXXXX
20100134	13.7.2010	3 111 279,20	2 592 732,67	518 546,53	XXXXXX
20100120	14.7.2010	582 172,00	485 143,33	97 028,67	XXXXXX
20100121	15.7.2010	290 471,00	242 059,24	48 411,85	XXXXXX
20100124	15.7.2010	138 283,00	115 236,00	23 047,20	XXXXXX
20100112	16.7.2010	291 884,14	243 236,78	48 647,36	XXXXXX
20100125	16.7.2010	147 806,00	123 172,00	24 634,40	XXXXXX
20100135	16.7.2010	3 134 116,00	2 611 763,00	522 352,60	XXXXXX
20100123	19.7.2010	584 647,93	487 206,61	97 441,32	XXXXXX
20100126	19.7.2010	123 379,00	102 816,00	20 563,20	XXXXXX
20100127	20.7.2010	156 038,00	130 032,00	26 006,40	XXXXXX
20100128	21.7.2010	103 219,00	86 016,00	17 203,20	XXXXXX
20100129	22.7.2010	173 755,00	144 796,00	28 959,20	XXXXXX
20100130	23.7.2010	582 747,04	485 622,53	97 124,51	XXXXXX
20100131	26.7.2010	575 636,16	479 696,80	95 939,36	XXXXXX
20100136	26.7.2010	2 921 136,88	2 434 280,73	486 856,15	XXXXXX
20100137	28.7.2010	3 637 533,17	3 031 277,64	606 255,53	XXXXXX
20100138	29.7.2010	140 174,00	116 812,00	23 362,40	XXXXXX
20100139	30.7.2010	127 963,00	106 636,00	21 327,20	XXXXXX

20100140	30.7.2010	3 193 806,00	2 661 505,00	532 301,00	XXXXXX
20100147	2.8.2010	4 577 304,14	3 814 420,12	762 884,02	XXXXXX
20100148	6.8.2010	3 485 883,00	2 904 902,42	580 980,48	XXXXXX
20100149	6.8.2010	2 274 742,00	1 895 618,58	379 123,72	XXXXXX
20100141	11.8.2010	284 923,68	237 436,40	47 487,28	XXXXXX
20100142	11.8.2010	568 677,13	473 897,61	94 779,52	XXXXXX
20100150	11.8.2010	3 335 239,00	2 779 366,08	555 873,22	XXXXXX
20100152	11.8.2010	2 689 048,69	2 240 873,91	448 174,78	XXXXXX
20100144	16.8.2010	160 128,00	133 440,00	26 688,00	XXXXXX
20100153	17.8.2010	2 692 412,95	2 243 677,46	448 735,49	XXXXXX
20100145	18.8.2010	176 026,00	146 688,00	29 337,60	XXXXXX
20100151	25.8.2010	3 995 554,00	3 329 628,33	665 925,67	XXXXXX
20100143	26.8.2010	860 793,58	717 327,98	143 465,60	XXXXXX
20100146	27.8.2010	172 459,00	143 716,00	28 743,20	XXXXXX
20100154	1.9.2010	281 791,26	234 826,05	46 965,21	XXXXXX
20100155	2.9.2010	2 247 342,00	1 872 785,08	374 557,02	XXXXXX
20100156	2.9.2010	1 123 552,60	936 293,83	187 258,77	XXXXXX
20100157	3.9.2010	3 849 423,71	3 207 853,09	641 570,62	XXXXXX
20100158	3.9.2010	843 887,87	703 239,89	140 647,98	XXXXXX
20100165	3.9.2010	3 778 438,00	3 148 698,00	629 739,60	XXXXXX
20100159	9.9.2010	168 437,00	140 364,00	28 072,80	XXXXXX
20100160	10.9.2010	3 756 036,05	3 130 030,04	626 006,01	XXXXXX
20100161	10.9.2010	3 503 518,00	2 919 598,00	583 919,60	XXXXXX
20100166	15.9.2010	3 186 356,00	2 655 296,70	531 059,34	XXXXXX
20100162	16.9.2010	1 134 235,15	945 195,96	189 039,19	XXXXXX
20100163	18.9.2010	285 107,52	237 589,60	47 517,92	XXXXXX
20100164	20.9.2010	193 886,00	161 572,00	32 314,40	XXXXXX
20100167	23.9.2010	3 555 018,00	2 962 515,17	592 503,03	XXXXXX
20100169	24.9.2010	194 482,00	162 068,00	32 413,60	XXXXXX
20100170	29.9.2010	160 258,00	133 548,00	26 709,60	XXXXXX
Celkem za 3/Q 2010		86 709 033,39	72 257 528,89	14 451 505,81	
20100177	4.10.2010	3 623 193,40	3 019 327,80	603 865,56	XXXXXX
20100178	8.10.2010	3 842 679,50	3 202 232,92	640 446,58	XXXXXX
20100179	15.10.2010	2 842 439,00	2 368 699,20	473 739,84	XXXXXX
20100180	20.10.2010	944 304,50	786 920,40	157 384,08	XXXXXX
Celkem za 4/Q 2010		11 252 616,40	9 377 180,32	1 875 436,06	
Celkem za 1-4/Q 2010		301 806 287,78	251 505 242,57	50 301 048,58	

přičemž tyto účelové nákupy a prodeje zboží přes účelové obchodní řetězce uskutečňoval J.Š. s cílem zkrátit, resp. neodvést daň a s cílem tuto podvodnou společně páchanou trestnou činnost zastřít a ztížit tak její odhalení, čímž zkrátil daň u společnosti XXXXX o částku **50.301.048,58 Kč**,

R.I.V., jako jednatel společnosti XXXXX, po vzájemné dohodě a podle operativních pokynů J.Š. a za jím slíbenou a i fakticky vyplacenou finanční odměnu v úmyslu zkrátit daň a obohatit se na úkor České republiky, v době od 23. 3. do 31. 10. 2010, zapojil vědomě a cíleně, svoji společnost XXXXX do účelových obchodních řetězců na pozici třetí a čtvrté nárazníkové společnosti a nechal J.Š., aby jménem společnosti XXXXX nakoupil zboží - barevné a jiné kovy od společností XXXXX a XXXXX dále takto nakoupené zboží prodal obchodníkům s kovy a hutním materiálem, když dále nechal J.Š. vystavit příslušné doklady o nákupech a prodeích zboží a provádět platby z bankovních účtů společnosti XXXXX, když J.Š. předtím předal oprávnění k provádění elektronického bankovníctví k účtům XXXXX, přičemž tyto účelové nákupy a prodeje zboží přes společnost XXXXX nechal uskutečňovat s cílem zkrátit daň u společnosti XXXXX za první, druhé, třetí a čtvrté čtvrtletí 2010 a s cílem tuto podvodnou společně páchanou trestnou činnost zastřít a ztížit tak její odhalení, čímž zkrátit daň u společnosti XXXXX o **50.301.048,58 Kč**.

II.

v době od 10. 1. 2011 do 17. 3. 2011

J.Š., jako jednatel společnosti XXXXXXXXXXXX a současně jako osoba fakticky jednajícím za firmu XXXXX, společně s **R.B.**, předsedou představenstva společnosti XXXXX, **J.M.**, předsedou představenstva společnosti XXXXX, **O.R.**, jednatelem společnosti XXXXX, **S.P.**, fakticky jednajícím za společnost XXXXX, **M.J.**, fakticky jednajícím za společnost XXXXX a současně jednatelem společnosti XXXXX, **S.N.**, jednatelem společnosti XXXXX, a **P.D.** jediným disponentem bankovních účtů společnosti XXXXX a fakticky jednajícím za tuto společnost, pak po předchozí vzájemné domluvě a naplánování své trestné činnosti, po učiněné dohodě o rozdělení si výnosu z trestné činnosti, v úmyslu všech zkrátit daň a obohatit tak sebe na úkor České republiky, vytvořili účelové obchodní řetězce, do kterých zapojili své firmy, přes které pak realizovali spekulativní nákupy a prodeje niklových a měděných polotovarů, kdy jediným cílem a účelem těchto obchodů bylo zkrácení daně z přidané hodnoty,

kdy takto nejprve **J.Š.** po vzájemné společné dohodě se **S.P.** a **O.R.** a dále společně s **J.M.**, vytvořili účelový obchodní řetězec ve složení:

XXXXX – XXXXXXXXXXXX /D/ - XXXXX – XXXXX – XXXXX,

přes který plánovali realizovat obchody – nákupy a prodeje hutního materiálu, když první obchod uskutečnili tak, že:

1.

J.Š. jménem své společnosti XXXXXXXXXXXX, nakoupil 24,09 tun niklových katod od německého dodavatele XXXXX a nechal dodávku přepravit konečnému odběrateli v řetězci, společnosti XXXXX, přičemž formálně zboží jménem společnosti XXXXXXXXXXXX prodal, fakturou č. 1900, ze dne 10. 1. 2011 na částku 464.937,- EUR společnosti XXXXX, a následně **S.P.**, který se souhlasným vědomím **O.R.** fakticky jednal za společnost XXXXX pak podle pokynů J.Š. formálně zboží prodal společnosti XXXXX, když k tomuto prodeji vystavil jménem společnosti XXXXX fakturu č. 20110002 ze dne 12. 1. 2011 na částku 13.088.531,70 Kč z toho DPH 2.617.706,34 Kč, přičemž **J.M.** pak jménem své společnosti XXXXX formálně zboží dále prodal společnosti XXXXX, a po úhradě kupní ceny odběratelem XXXXX, provedl podle pokynů J.Š. úhradu kupní ceny dodavateli XXXXX tak, že peníze převedl na pokyn J.Š., ve prospěch bankovního účtu společnosti XXXXX

č. 1782441293/800, odkud peníze dne 14. 1. 2011 J.Š. převedl na bankovní účet společnosti XXXXX č. 1749300253/0800, a z tohoto účtu peníze vybral ve dnech 14. a 15. ledna 2011 podle pokynu J.Š., **P.D.**, jediný disponent předmětného bankovního účtu společnosti XXXXX, přičemž z prodeje zboží společností XXXXX odběrateli XXXXX **nepřiznali DPH na výstupu ve výši 2.617.706,34 Kč,**

2.

druhý obchod uskutečnili tak, že:

že **J.Š.** jménem své společnosti XXXXX XXXXX objednal dne 11. 1. 2011 dodávku 24 tun niklových katod u německého dodavatele XXXXX, a následně dne 12. 1. 2011 zadal z bankovního účtu společnosti XXXXX č. 1200133822/6800 příkaz k úhradě částky ve výši 459.950,64 EUR ve prospěch dodavatele XXXXX, kdy poté dodavatel zboží vyexpedoval, když následně byla dodávka podle pokynů **R.B.** udělených řidiči, který dodávku přepravoval, dopravena do firmy XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX a následně část dodávky v objemu 12 tun pak byla podle pokynů **R.B.** prodána odběrateli XXXXX přes firmu XXXXX, IČ: XXXXX a druhá část dodávky v objemu 11,96 tun byla podle pokynů J.Š. přepravena z firmy XXXXX a prodána přes firmy XXXXX a XXXXX odběrateli XXXXX, přičemž daň zkrátili tak, že z prodeje zboží společností XXXXX odběrateli XXXXX na základě faktury č. 19011101 ze dne 17. 1. 2011 na částku 6,761.174,10 Kč, z toho DPH 1,126,862,35 Kč, kterou podle pokynů J.Š. a se souhlasným vědomím **O.R.**, vystavil **S.P.**, nepřiznali DPH na výstupu **ve výši 1.126.862,35 Kč,** a v případě prodeje části zboží přes společnost XXXXX daň zkrátili tak, **že** neoprávněně uplatnili nárok na odpočet DPH na vstupu u společnosti XXXXX **v celkové výši 1.077.727,- Kč,**

3.

a dále poté, co příkaz k úhradě částky 459.950,64 EUR z účtu XXXXXXXXXXXX ve prospěch dodavatele XXXXX nebyl bankou proveden a částka byla bankou zablokována a následně zajištěna Policií ČR, Krajské ředitelství Zlínského kraje, vytvořili **J.Š., R.B., J.M., M.J., O.R., S.P. a S.N.** nový účelový obchodní řetězec ve složení:

XXXXX - XXXXX- XXXXX /SK/ - XXXXX - XXXXX - XXXXX - XXXXX,

přes který zrealizovali ve čtyřech případech v době od 19. 1. 2011 do 7. 2. 2011 nákupy a prodeje niklových a měděných polotovarů, když daň zkrátili tím způsobem, že z prodejů zboží společností XXXXX, a to odběrateli XXXXX nepřiznali DPH na výstupu ve výši nejméně **4.055.647,- Kč** z celkového objemu úplaty uhrazené ve prospěch společnosti XXXXX ve výši 24.329.017,85 Kč včetně DPH,

4.

Dále v době od 1. 2. 2011 do 4. 2. 2011 pak **J.Š. společně s M.J., S.N., R.B. a J.M.** vytvořili účelový obchodní řetězec ve složení:

XXXXX - XXXXX- XXXXX /SK/ - XXXXX - XXXXX - XXXXX - XXXXX,

přes který v době od 1. 2. 2011 do 4. 2. 2011 realizovali v jednom případě nákup a prodej 24 tun niklových katod, když daň zkrátili tak, že z prodeje zboží společností XXXXX, na základě daňových dokladů:

Faktury vydané XXXXX					
Faktura č.	DZP	Celkem	Základ daně	DPH	Odběratel

21100001	4.2.2011	14 009 470,40	11 674 558,67	2 334 911,73	XXXXXX
21100005/ vrubopis k 21100001	8.2.2011	181 796,44	151 497,03	30 299,41	XXXXXX
Celkem		14 191 266,84	11 826 055,70	2 365 211,14	

nepřiznali DPH na výstupu ve výši **2.365.211,14 Kč**,

5.

a dále v době od 1. 3. 2011 do 17. 3. 2011 vytvořili **J.Š. společně s M.J., S.N., R.B. a J.M.** další účelový obchodní řetězec ve složení:

XXXXXX - XXXXX- XXXXX /SK/ - XXXXX - XXXXX - XXXXX - XXXXX,

přes který v době od 1. 3. do 17. 3. 2011 zrealizovali ve dvou případech nákup a prodej niklových katod, když daň zkrátili tak, že z prodeje zboží společností XXXXX na základě daňových dokladů:

Faktury vydané XXXXX s.r.o.					
Faktura	DZP	Celkem	Základ daně	DPH	Odběratel
20110018	16.3.2011	11 924 064,88	9 936 720,73	1 987 344,15	XXXXXX
20110019	17.3.2011	11 285 634,76	9 404 695,63	1 880 939,13	XXXXXX
20110021, vrubopis k 20110018	17.3.2011	88 203,71	73 503,09	14 700,62	XXXXXX
20110022, vrubopis k 20110019	21.3.2011	302 141,98	251 784,98	50 357,00	XXXXXX
Celkem		390 345,69	19 666 704,43	3 933 340,90	

nepřiznali DPH na výstupu v celkové výši **3.933.340,90 Kč**,

6.

dále v době od přesně nezjištěného dne v únoru 2011 do 17. 2. 2011 **J.Š. společně s M.J., S.N. a J.M.** vytvořili další účelový obchodní řetězec ve složení:

TRAXYS /D/ - XXXXX /SK/ - XXXXX - XXXXX - XXXXX - XXXXX,

přes který realizovali, od přesně nezjištěné doby v únoru 2011 do 17. 2. 2011 dva nákupy a prodeje niklových katod, když daň zkrátili tím způsobem, že z prodeje zboží společností XXXXX, na základě daňových dokladů

Faktury vydané XXXXX					
Faktura č.	DZP	Celkem	Základ daně	DPH	Odběratel
21100002	11.2.2011	13 706 834,94	11 422 362,45	2 284 472,49	XXXXXX

21100003	17.2.2011	13 963 036,66	11 635 863,88	2 327 172,78	XXXXXX
21100004/ vrubopis k					
21100002	15.2.2011	361 722,79	301 435,66	60 287,13	XXXXXX
Celkem		28 031 594,39	23 359 661,99	4 671 932,40	

nepřiznali DPH na výstupu v celkové výši **4.671.932,40 Kč**,

7.

Nakonec pak v době od přesně nezjištěného dne v únoru 2011 do 17. 3. 2011 **J.Š. společně s M.J., S.N. a J.M.** vytvořili účelový obchodní řetězec ve složení:

TRAXYS /D/ - XXXXX /SK/ - XXXXX - XXXXX - XXXXX - XXXXX,

přes který od přesně nezjištěného dne v únoru 2011 do 17. 3. 2011 zrealizovali devatenáct nákupů a prodejů niklových a měděných polotovarů, když daň zkrátily tak, že z prodejů zboží společností XXXXX, a to na základě daňových dokladů:

Faktury vydané XXXXX s.r.o.					
Faktura	DZP	Celkem	Základ daně	DPH	Odběratel
20110001	16.2.2011	14 166 086,98	11 805 072,48	2 361 014,50	XXXXXX
20110002	24.2.2011	13 453 461,19	11 211 217,66	2 242 243,53	XXXXXX
20110003	24.2.2011	13 431 057,43	11 192 547,86	2 238 509,57	XXXXXX
20110004/ dobropis k 20110002	25.2.2011	-53 680,44	-44 733,70	-8 946,74	XXXXXX
20110005/ dobropis k 20110003	25.2.2011	-53 591,05	-44 659,21	-8 931,84	XXXXXX
20110006	1.3.2011	3 905 928,56	3 254 940,47	650 988,09	XXXXXX
20110007	2.3.2011	4 516 573,74	3 763 811,45	752 762,29	XXXXXX
20110008	3.3.2011	13 691 790,72	11 409 825,60	2 281 965,12	XXXXXX
20110009	3.3.2011	13 783 069,32	11 485 891,10	2 297 178,22	XXXXXX
20110010/ vrubopis k 20110008	4.3.2011	294 762,01	245 635,01	49 127,00	XXXXXX
20110011/ vrubopis k 20110009	4.3.2011	296 727,08	247 272,57	49 454,51	XXXXXX
20110012	8.3.2011	4 299 076,07	3 582 563,39	716 512,68	XXXXXX
20110013/ vrubopis k 20110012	10.3.2011	36 709,38	30 591,15	6 118,23	XXXXXX
20110014	10.3.2011	12 562 112,80	10 468 427,33	2 093 685,47	XXXXXX
20110015	11.3.2011	12 382 017,54	10 318 347,95	2 063 669,59	XXXXXX
20110016	12.3.2011	4 009 304,72	3 341 087,27	668 217,45	XXXXXX

20110017/ vrubopis k 20110015	15.3.2011	132 672,50	110 560,42	22 112,08	XXXXXX
Celkem		0,00	92 378 398,80	18 475 679,75	

nepřiznali DPH na výstupu v celkové výši **18 475 679,75 Kč**,

čímž byla společnými jednáními uvedenými pod bodem II/1-7 **zkrácena daň v celkové výši 38.324.109,88 Kč**,

přičemž **J.Š.** dále k obchodům dle bodu 1-7, po dohodě,

- sjednal s konečným odběratelem XXXXX odběry zboží realizované přes účelové obchodní řetězce, když,

- s **O.R.** dohodl, že tento mu přenechá k volné dispozici svoji společnost XXXXX a předá mu kartu a přístupové kódy k elektronickému bankovnímu účtu XXXXX za účelem provádění peněžních transakcí tak, aby korespondovaly s realizovanými obchody, a dále, že ponechá S.P., aby tento podle pokynů J.Š. jménem společnosti XXXXX vystavoval příslušné faktury, to vše k provádění spekulativních obchodů za účelem zkrácení daně, což **O.R.** učinil, což umožnilo, aby J.Š. udílel pokyny S.P. k vystavení faktur o prodeji zboží z XXXXX na XXXXX, což **S.P.** činil, přičemž J.Š. sám dle vlastního uvážení prováděl úhrady z bankovního účtu společnosti XXXXX,

- dále J.Š., jako osoba, která fakticky jednala za společnost XXXXX, v daňovém přiznání k dani z přidané hodnoty společnosti XXXXX za leden 2011, podaném na FÚ pro Prahu 10 v nezjištěný den v březnu 2011, které nechal zpracovat, v rozporu s ustanovením § 73 zákona číslo 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, neoprávněně uplatnil nárok na odpočet daně ve výši **1.077.727,- Kč**, když pořízení zboží od společnosti XXXXXXXXXXXX nepravdivě, resp. v rozporu se skutečností deklaroval jako nákup pořízený v ČR,

- dále J.Š. předával podklady a udílel pokyny R.B. k sjednávání přepravy zboží ve vztahu k objednávkám zboží u dodavatele XXXXX na odběratele XXXXX, což **R.B.** s vědomím faktického fungování účelového obchodního řetězce dobrovolně činil,

- dále udílel pokyny J.M., nar. XXXXX k provádění objednávek zboží jménem XXXXX u německého dodavatele XXXXX, udílel pokyny S.N. k vystavení faktur na dodávky zboží ze společnosti XXXXX na odběratele XXXXX, popřípadě XXXXX, a to k provádění úhrad z bankovního účtu společnosti XXXXX tak, aby korespondovaly s nákupy zboží, popřípadě tyto úhrady prováděl sám, když si předtím po dohodě od S.N. opatřil kartu a přístupové kódy k elektronickému bankovnímu účtu tohoto účtu,

- a dále udílel pokyny **P.D.**, k jednotlivým výběrům peněz z bankovního účtu společnosti XXXXX a následně pak tyto peníze od P.D. přebíral a nakládal s těmito dle vlastního uvážení,

- dále udílel pokyny **M.J.** k vystavení příslušných dokladů o nákupech a prodeji zboží přes firmy XXXXX, a XXXXX, popřípadě tyto doklady nechal sám vystavit, kdy dále sám prováděl elektronické peněžní transakce na bankovních účtech společností XXXXX, XXXXX a XXXXX, když si předtím, za tímto účelem a také pro usnadnění svého řízení a k přehledu toku peněz z účelových obchodů obstaral od M.J. a M.C., nar. XXXXX, jednatelkou za společnost XXXXX, karty a přístupové kódy k elektronickému bankovnímu účtům těchto společností, což vše plánovitě činil s cílem zkrátit daň a s cílem tuto podvodnou společně páchanou trestnou činnost zastírat a ztížit tak její odhalení, čímž zkrátil daň u společnosti XXXXX o 3.744.568,69 Kč, u společnosti XXXXX o 11.092.793,54 Kč, u společnosti XXXXX o 22.409.020,65 Kč, a u společnosti XXXXX o 1.077.727,- Kč, tedy **celkem zkrátil daň o 38.324.109,88 Kč**,

II.

M.H. v přesně nezjištěný den 13. nebo 14. června 2013 vyzval R.K., nar. XXXXX, o kterém mu bylo známo, že je v trestním řízení, které je proti M.H. vedeno pro zkrácení daně, v procesním postavení svědka, prostřednictvím R.K., nar. XXXXX, aby R.K. proti M.H. v úterý (18. 6. 2013) nevypovídal, přičemž R.K. byl skutečně na tento den předvolán k výslechu svědka na Policii ČR ve Zlíně, kde měl vypovídat ve věci obviněného M.H., a dále aby R.K. zaplatil M.H. částku 150.000,- Kč, kterou měl M.H. vynaložit v souvislosti s obhajobou obviněného R.T., nar. XXXXX, přičemž v případě, že R.K. nesplní jeho požadavky, budou na R.K. a jeho firmu XXXXX chodit další anonymy a R.T. bude proti němu a jeho firmě křivě vypovídat. Tyto pohrůžky přitom vyvolaly v R.K. obavu z trestního stíhání a daňových kontrol prováděných finančním úřadem, jakož i obavu z fyzického napadení jeho osoby a zapálení jeho motorového vozidla. Ke sdělení svých požadavků M.H. využil jako prostředníka R.K., o kterém věděl, že má s R.K. blízký osobní a pracovní vztah, a za tímto účelem se s R.K. sešel v přesně nezjištěný den buď 13. nebo 14. června 2013 v odpoledních hodinách na parkovišti před restaurací U Trampa v Buchlovských horách, kde mu sdělil své požadavky na R.K. včetně následků, které nastanou při jejich nesplnění, a vyzval R.K., aby vše tlumočil R.K., přičemž R.K. si z jednání s M.H. učinil písemné poznámky, a ihned odjel do kanceláře firmy XXXXX kde R.K. H. výzvu tlumočil. R.K. se poté z obavy, že M.H. své pohrůžky splní, a z obavy z fyzického napadení či zapálení motorového vozidla, dne 18. 6. 2013 k výslechu na Policii ČR bez omluvy nedostavil a na základě dalšího předvolání dne 27. 6. 2013 jako svědek v trestní věci obviněného M.H. a dalších spolupachatelů vypovídal neurčitě a vyhýbavě a nesdělil podstatné informace, které o trestné činnosti M.H. v souvislosti s krácením daně z přidané hodnoty a jeho působením ve společnosti XXXXX věděl,

t e d y

obžalovaní J.Š., M.H., R.I.V.,:

ad I) společným jednáním ve větším rozsahu zkrátili daň, spáchali takový čin nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu,

obžalovaný M.H.:

ad II) jiného pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal nebo opominul, a spáchal takový čin na svědkovi v souvislosti s výkonem jeho povinnosti,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaní J.Š., M.H. a R.I.V.:

ad I) zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný M.H.

ad II) zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. e) trestního zákoníku a

o d s u z u j í s e

obžalovaný J.Š.

za zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a jiné podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr.zákoníku a za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 23.3.2011, č.j. 34T 46/2011-23, doručený obžalovanému dne 30.8.2011, a za sbíhající se organizátorství zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 24 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku k § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr.zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně ze dne 4.9.2012, č.j. 61T 11/2012-2962 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23.5.2013, sp.zn. 1 To 50/2012,

podle § 240 odst. 3 tr.zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr.zákoníku, § 45 odst. 1 tr.zákoníku k souhrnnému společnému trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) let a 4 (čtyř) měsíců**.

Podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev na dobu **10 (deseti) let**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **36 (třicetišesti) měsíců**.

Podle § 70 odst. 1 písm. c) tr.zákoníku se obžalovanému ukládá trest **propadnutí věci** – peněžních prostředků včetně příslušenství na bankovním účtu společnosti XXXXXXXXXXXX, IČO XXXXX, se sídlem XXXXX, č.ú. XXXXX, vedeného u banky Volksbank CZ a.s., Na Pankráci 1724/129, 140 00 Praha 4, a to v aktuálním zůstatku 738.937,87 EUR ke dni zajištění.

Současně se podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku **z r u š u j e** výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu ve Zlíně ze dne 23.3.2011, č.j. 34T 46/2011-23, doručený obžalovanému dne 30.8.2011 a dále výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně ze dne 4.9.2012, č.j. 61T 11/2012-2962 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23.5.2013, sp.zn. 1 To 50/2012, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Ohledně obžalovaného R.I.V. se podle § 45 odst. 2, § 44 tr.zákoníku **u p o u š t í** od uložení společného trestu k trestu, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně ze dne 18.2.2013, č.j. 61T 32/2012-6294 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 11.7.2013, č.j. 6To 32/2013-6745.

Obžalovaný M.H.

Podle § 240 odst. 3 tr.zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev na dobu **10 (deseti) let**.

Podle § 70 odst. 1 písm. c) tr.zákoníku se obžalovanému ukládá trest **propadnutí věci** – finanční hotovosti ve výši 55.032 Kč a 2.362 EUR, t.č. uložených u Policie ČR, Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, odboru rozpočtu a účetnictví Zlín, J.A. Bati 5637.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným v hlavním líčení byly zjištěny skutečnosti, které vyplývají z výrokové části I. A) a II. tohoto rozsudku. Výrok o vině v pokračující trestné činnosti ad I. B) byl beze změn přejat z odsuzujícího rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka Zlín ze dne 18.2.2013 č.j. 61T 32/2012-6294. Z tohoto rozsudku ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 11.7.2013, č.j. 6To 32/2013-6745 soud zjistil, že v případě obžalovaných J.Š. a R.I.V. jde o pokračující jednání ke skutkům, kterým byli uznáni vinnými ad I.A) a jichž se dopouštěli shodným způsobem bezprostředně v následujícím období, tj. od roku 2010 do roku 2011. Obžalovaný J.Š. ve své výpovědi u hlavního líčení uvedl, že pokud jde o obžalovaného V., tak s tím se znal dlouho. Obžalovaný Š. nejdříve pracoval u bratra ve firmě XXXXX, kde bylo velké napětí, proto nevěděl, jestli pokud rozjede podnikání, má firmu založit na sebe, aby to i nepodráždilo bratra a aby i pro sebe měl otevřena zadní vrátka, kdyby to nevyšlo. Proto požádal obžalovaného V., zda by na něj nemohl založit firmu, což se i stalo (firma XXXXX). Následně to probíhalo tak, že věděl, že se krátí DPH v oboru hutnictví a šrotu, s tím do toho šel. Firma, ve které figuroval V., měla být čistá, mít účetnictví, podávat DPH, mít vše zaplacené, chodit na kontroly apod. Od obžalovaného V. měl pak obžalovaný Š. na všechno plnou moc. Přes známého H. se seznámil s obžalovaným H. někdy v roce 2009. Obžalovaný H. mu naznačil, že on také umí „tyto věci“, kdy i on se zabýval hutním materiálem. Obžalovaný H. jej požádal, jestli by mu nedal možnost, že by si obžalovaný H. za něj nakupoval zboží a že by mu ho vždy prodal a že by se o zisk dělili. Obžalovaný Š. s tím nakonec souhlasil s tím, že pokud má obžalovaný H. firmu, předá mu nějaké kontakty. Obžalovaný Š. však trval na tom, že se bude prodávat přes něj, tedy přes firmu XXXXX. Obžalovaný Š. uvedl, že spolupráce s obžalovaným H. měla fungovat tak, že obžalovaný Š. mu předal know-how ze zahraničí, zejména šlo o Slovensko, protože tam se tehdy ještě platilo DPH na barevný kovový odpad a nebyla tam jazyková bariéra. Kontakty předal obžalovanému H. a ze začátku mu zajišťoval i dodávky, a to měděného mosazného odpadu. Obžalovaný Š. popsal celou podstatu systému krácení daně tak, že se nakupuje bez DPH, tj. z jakékoliv členské země EU, zboží se přiveze a prodá do ČR s DPH, protože disponovali českými firmami, tak se má uplatnit a odevzdat přidaná hodnota zboží. Firma, která zboží nakoupí ze zahraničí, musí přiznat celé DPH, tj. 20 %. Podstata jimi realizovaného podvodu byla taková, že buď jako měsíční nebo tříměsíční plátce DPH měli čas například tři měsíce na přiznání daně z přidané hodnoty a za tu dobu zfalšovali papíry tak, že nákup byl také jako z České republiky, nechali tam však menší rozdíl, tzn. firmě XXXXX, která měla zaplatit plných 20 % nebo přiznat větší část DPH, tak přiznala jen ten rozdíl, který činil na zboží, které bylo například za 500.000 Kč, tak už jenom 10.000 Kč a zodpovědnost pak přešla na firmu, od které to koupil v České republice. Pokud jde o firmy obžalovaného H., jedná se o XXXXX nebo XXXXX, obžalovaný Š. uvedl, že jejich účetnictví nikdy neviděl. Když XXXXX zaplatil na základě přijaté faktury od XXXXX nebo XXXXX, tak obžalovaný Š.

pomocí internet bankingu po zaplacení jako mu de facto XXXXX od firmy XXXXX zaplatil dál, aby to sedělo. Obžalovaný Š. na příkladu uvedl, že velké množství materiálu nakoupili např. od XXXXX, tj. bratislavské firmy, kde byl jednatelem pan B., nejdříve obžalovaný Š., potom obžalovaný H. zavolali pan B., objednali materiál, poslali pro něj auto, dohodli cenu, protože rezerva z 20 % je dostatečně velká a měli tak kolikrát lepší cenu než slévárny a hutě. Obžalovaný Š. pak poslal za XXXXX objednávku obžalovanému H. a ten to vyřídil již s panem B.. Pro materiál jim jezdil pan R., který vlastnil firmu XXXXX, který byl spolehlivý, neztrácelo mu zboží. Dopravu dokončil pan B. nebo obžalovaný H.. Zboží se odvezlo do ČR a bylo nasměrováno do firem jako například XXXXX, kde obžalovaný Š. za firmu XXXXX naposílal objednávky, kde byly uvedeny ceny. Pan V. odsouhlasil ceny, zkontroloval zboží, potvrdil šoférovi dodací listy a obžalovaný Š. před účetní nechal vystavit za firmu XXXXX fakturu na XXXXX, která byla většinou rychle uhrazena internetovým bankovníctvím od pana V. a společně s DPH, tzn. k ceně, kterou obžalovaný měl, se přidalo 20 % DPH. Obžalovaný měl fakturu od XXXXX, kterou uhradil pomocí interbankingu, nechával si marže, aby mohl finančnímu úřadu doložit, že je vše v pořádku, že pracuje se ziskem. Když došlo k platbám a peníze došly obžalovanému H. na účet, tak oddělili, co se musí dodat dodavateli např. XXXXX, kam to některý z obžalovaných odvezl, později už to řešil pouze obžalovaný H., a to, co jim zůstalo, byl zisk, o který se podělili. Takto jejich trestná činnost pokračovala, až začaly chodit kontroly, a s obžalovaným H. se rozešel. Obžalovanému Š. není známo, co poté obžalovaný H. činil sám. K obžalovanému V. obžalovaný Š. uvedl, že ten nevěděl, o co jde, protože mu dával běžnou výplatu, snad 20.000 Kč měsíčně.

V detailech byla čtena výpověď obžalovaného Š. a z přípravného řízení, kde shodně uvedl, že v podstatě hledal v řetězci obchodů tzv. ztraceného obchodníka a za tím účelem se sešel s obžalovaným H., se kterým se dohodli, že obžalovaný H. založí účty u bank, společnost obžalovaného H. bude mít na starosti daně, účetní doklady apod. Odměna byla daná, pohybovala se z částky 20 % DPH z obchodů, ze které se musela odečíst ztráta. Čistý profit si pak rozdělili na polovinu. Dle obžalovaného Š. z jednoho obchodu kolem 2,5 milionu bez DPH, kdy DPH činilo 500.000 Kč, byla ztráta kolem 200.000 Kč až 250.000 Kč, takže zbytek si rozdělili na polovinu, tj. 250.000 Kč až 300.000 Kč. Obžalovaný uvedl, že cena včetně DPH byla ze strany XXXXX posílána na účet společnosti obžalovaného H. a telefonicky mu obžalovaný Š. sdělil, kolik má vybrat na provizi a tu mu má pak předat osobně v kanceláři v hotovosti. Obžalovaný Š. uvedl, že rozhodně obžalovaného H. neradil, jak má obchody v daňovém přiznání deklarovat, to bylo na H.. Týdne se jezdily 2 až 3 dodávky, bylo to pravidelné. Pokud docházelo k platbám dodavatelispolečnotem obžalovaného H., pak peníze vybral z účtu obžalovaný H. a buď on či obžalovaný Š. jeli na Slovensko vložit peníze na účet dodavatelů. Jednalo se o XXXXX a další. Obžalovaný uvedl, že na Slovensku objednával zboží on, obžalovaný H. pak dle jeho pokynů vystavoval objednávky jménem svých firem. Ceny domlouval obžalovaný Š.. Dle potřeby za ním obžalovaný H. dojížděl do kanceláře ve Zlíně v Baťově vile či Gahurově ulici. Přepravu pro ně realizoval z 90% p. R. s firmou XXXXX. Přeprava byla fakturována snad na firmu obžalovaného H. a. Konečný odběratel byla XXXXX Obžalovaný Š. již v přípravném řízení rozhodně popřel, že by měl od obžalovaného H. plnou moc k jednání za firmy H.. Neměl ani mandátní či zprostředkovatelskou smlouvu. Nedisponoval ani razítky firem obžalovaného H.. Pokud potřeboval něco orazit, přijel s razítky obžalovaný H.. Sídla firem byla účelově v Brně a v Praze, sídlo si zvolil sám obžalovaný H.. Princip krácení DPH dle obžalovaného Š. spočíval v tom, že se nakoupil materiál bez DPH v zemích EU mimo ČR, kde k ceně nebyla připočítána DPH. K nákupu sloužily společnosti obžalovaného H. XXXXX a XXXXX. Tyto firmy prodaly zboží další firmě v ČR, a to XXXXX, ale již s DPH (pouze formálně, faktuálně). Zboží pak bylo prodáno dalšímu odběrateli. Cena včetně DPH byla posílána opět

na účet společností obžalovaného H.. Firmy obžalovaného H. pak v daňových přiznáních deklarovaly, že nakoupily zboží v ČR, nikoli v EU a uplatnil se nadměrný odpočet na vstupu. Než finanční úřad zareagoval na vysoké obraty, firma již byla zlikvidovaná a byla založená nová firma. Obžalovaný Š. ve své výpovědi uvedl, že ho však překvapilo, že obžalovaný H. deklaroval, že zboží nakoupil od společnosti XXXXX a pokud by to věděl, tak by to nedovolil, neboť nechtěl přivést přepravce do problémů. Pokud byly obžalovaným H. firmy převedeny na jiné osoby, obžalovaný Š. s nimi již neobchodoval. Uvedl, že jak on, tak obžalovaný H. z této půlroční činnosti mohli mít ve skutečnosti každý cca 6.000.000 Kč. K obžalovanému V. obžalovaný Š. uvedl, že jeho úloha ve společnosti byla pouze formální. Měl založit společnost a kde bylo potřeba jeho fyzické účasti, tam se zúčastnil, nebo něco podepsal. Veškerou obchodní činnost pak vykonával obžalovaný Š.. Obžalovaný Š. uvedl, že postupně se s obžalovaným H. rozešel, neboť cítil, že už bylo uděláno více obchodů a mohly by nastat problémy. Rozešli se tedy v klidu. Problémy nastaly až poté, když byl obžalovaný Š. propuštěn z vazby, kdy dostal několik anonymů výhrůžek a s odstupem času je mu známo, že to bylo přes obžalovaného H.. Chvilku mu přicházely výhrůžky, chvilku finanční nabídky, ale nic z toho nerespektoval. Obsahem nabídek bylo, aby obžalovaný Š. ve svých výpovědích z obžalovaného H. udělal de facto bílého koně, že obžalovaný H. za nic nemohl, že vše řídil obžalovaný Š.. Obžalovaný uvedl, že se chtěl doznat, chce začít nový život, narodilo se mu dítě a chce začít od počátku. Rozhodně popřel, že by využil obžalovaného H..

Obžalovaný V. v hlavním líčení uvedl, že s obžalovaným Š., se kterým se znal, mu bylo nabídnuto, aby založili společnost za účelem nákupu a prodeje zboží. Obžalovaný V. obžalovanému Š. řekl, že neumí česky číst, psát, používat počítač, ale obžalovaný Š. mu řekl, že vše bude dělat on a vezme si daňovou poradkyni. Obžalovanému je známo, že obžalovaný Š. obchodoval s obžalovaným H., ale neví přesně, co bylo předmětem obchodu. Pouze s panem z XXXXX byl dvakrát nebo třikrát na schůzce ohledně obchodu. S obžalovaným Š. založili společnost XXXXX, jejímž předmětem činnosti byl nákup a prodej kovového odpadu, který nakupoval obžalovaný Š.. Není mu známo, kde. Prodával se panu V.. On dostával pouze výplatu 15.000 Kč – 20.000 Kč. Nikdy nebylo dohodnuto, že dostane například část z obchodu. Podnikání mohlo trvat 10 – 14 měsíců. Ve společnosti XXXXX byla účetní paní H., ke všemu měl plnou moc obžalovaný Š. i paní H.. Obžalovaný V. žádné doklady nikdy nevystavoval. Daňové přiznání za XXXXX podávala účetní. Neví o tom, že by někomu dlužili. Pokud jde o obžalovaného H., toho obžalovaný V. zná z Uherského Hradiště, kde se někdy s obžalovaným Š. dohromady sešli na kávu. Společnosti XXXXX, XXXXX zná až z obžaloby, nikdy předtím o nich výrazně neslyšel. Uvedl, že založil účty společnosti, vybíral z nich peníze. Ten den je však obžalovaný Š. vložil zpátky a vysvětlil mu to tak, že z banky do banky chodí peníze dále, je potřeba nahlásit výběr peněz a složit je do jiné banky, aby transakce netrvala dlouho, aby mohl zaplatit zboží. Internetové bankovníctví ve společnosti existovalo, ale využíval ho toliko obžalovaný Š.. Heslo k němu mu dal obžalovaný V.. Výběry z účtů mohly být řádově od milionu do 2,5 milionu Kč, bylo to v korunách, možná i v cizí měně. Výběry uskutečnil vícekrát. Nahlásili výběr, jeli hned do druhé banky, kde peníze vložili a odtamtud hradili zboží. Všechny doklady, které měl z banky, předával účetní. Pokud jde o výpisy z bank, obžalovanému nechodily, uvedl, že asi do firmy. Poštu přebírala účetní. Firma sídlila v Baťově vile, kam chodila účetní každý den. Neví o tom, že by společnost XXXXX měla sídlo v Praze 10, tam obžalovaný V. nikdy nebyl.

Obžalovaný H. k věci uvedl, že v roce 2009 mu obžalovaný Š. nabídl podnikatelský záměr, že budou nakupovat materiál, pak ho budou prodávat mírně pod cenou a tak zničí konkurenci. Obžalovaný Š. mu nosil dodavatelské faktury, které obžalovaný H. předával účetní paní J. (nyní T.). Po čase obžalovaný Š. obžalovaného H. požádal o podepsání

mandátních smluv o zastupování společnosti XXXXX, později XXXXXz důvodu, že předmětem obchodu je drahý materiál a nějakému neznámému H., který má firmu jen 4 měsíce, by tak drahý materiál nikdo nedal. Dohodli mandátní smlouvy, dle kterých společnosti zastupoval obžalovaný Š.. K interbankingu firmy obžalovaný H. uvedl, že zpočátku ho řídil on, později obžalovaný Š., z důvodu, že pouze on věděl, kdy dojdou peníze, aby je mohl přeposlat rychleji, aby tam nebyly prodlevy. Obžalovaný Š. mu v rámci firmy XXXXX určoval, komu bude prodávat a za kolik. Nosil obžalovanému H. všechny podklady pro účetnictví, faktury od dodavatelských firem. Obžalovaný H. uvedl, že po nějaké době firmu XXXXX prodal, neboť mu obžalovaný Š. řekl, že tento název není vhodný a navrhl mu, ať založí společnost XXXXX. Z toho důvodu obžalovaný H. firmu XXXXX přepsal. Na základě inzerátu se mu přihlásil kupec pan M. s panem H. a tuto jim řádně převedl. Obžalovaný Š. jej tedy v rámci mandátní smlouvy zastupoval, nakupoval materiál za společnosti obžalovaného H., tj. společnosti vlastnil obžalovaný H., ale zastupoval je obžalovaný Š.. Nakupoval za společností materiál a prodával ho. Obžalovaný H. uvedl, že nepátral, kde materiál obžalovaný Š. nakupuje. Vzhledem k tomu, že byl jednatelem, společníkem firem, dělal daňové přiznání, v podstatě toto realizovala účetní paní J.. Popsal, že jeho společnost nakupovala od společnosti XXXXX, prodávala společnosti XXXXX obžalovaného V.. Obchody probíhaly tak, že na základě mandátní smlouvy zboží nakoupil obžalovaný Š., oznámil mu, že pojede pro materiál, že mu pošle formou SMS váhu materiálu. Na základě skutečné váhy obžalovaný H. poslal fakturu na email firmy XXXXX nebo ji fyzicky předal obžalovanému Š. a materiál nakoupila firma obžalovaného Š. s DPH. Obžalovaný uvedl, že nakupoval toliko od firmy XXXXX, jiné firmy si nepamatuje. Až na výpisech z banky zjistil, že chodí peníze přímo na XXXXX, předal materiály účetní a ta na tom neviděla nic špatného. Obžalovaný uvedl, že nakupoval od české firmy a slovenské firmě posílal peníze. Obžalovaný Š. mu zdůvodnil přeposílání peněz slovenské firmě uznáním závazku. Zisk z obchodu měl být z toho, že zničí konkurenci a posléze budou prodávat draž. Za konkurenci obžalovaný H. považoval například firmu bratra obžalovaného Š. a další firmy. Obžalovaný uvedl, že z váhových rozdílů měl měsíčně 40.000,- Kč. Rozdíly vznikaly při nakládce, vykládce, když řidiči kradli šrot do pytlů. Zisk se ale nedostavoval, obžalovaný Š. přestal být kontaktní, proto se obžalovaný H. rozhodl k prodeji i druhé společnosti XXXXX. Pokud jde o výpověď obžalovaného Š., obžalovaný H. k ní uvedl, že ten takto vypovídal z důvodu, aby se dostal z vazby. Pokud nadále obžalovaný Š. nemění svou výpověď, a je již ve výkonu trestu odnětí svobody, pak jen pokračuje ve své výpovědi, která mu umožnila dostat se ven z vazby. Pokud by udal jen sám sebe, nebyl by pro policisty zajímavý, proto využil obžalovaného H. a udělal z něj spolupachatele. Obžalovaný H. dále uvedl, že je pravdou, že podepisoval daňová přiznání k DPH společnosti XXXXXza čtvrté čtvrtletí roku 2009 a je mu známo, že za vedení společnosti odpovídal on jako jednatel. Společnost XXXXX provedla jeden nákup z Německa a to nákup auta za 2.000.000,- Kč. Úhrady dodavatelům a platby odběratelům se realizovaly přes interbanking, který ovládal obžalovaný Š., ke kterému měl přístup na základě mandátní smlouvy od obžalovaného H., který mu předal i razítka společnosti. Obžalovaný H. uvedl, že interbanking kontroloval jednou za týden nebo za 14 dní a měl o něm přehled. Vybíral hotovost, peníze předával obžalovanému Š. a ten je vezl dodavateli. XXXXX a XXXXX měly účty u České spořitelny a u Komerční banky. Oprávnění disponovat s peněžními prostředky na účtech společnosti měl toliko obžalovaný H. u XXXXX, u XXXXX měl po dobu 1 měsíce přístup i pan K.. Obžalovanému není známo, kde se zboží nakládalo, vykládalo se většinou v Ostravě. Ze slovenských společností, které mu byly předestřeny, obžalovaný označil, že zná toliko XXXXX, další firmy nezná a neobchodoval s nimi. Rozhodně popřel, že by krátil daň. Na svoji obhajobu uvedl, že účetnictví nerozumí, vše zúčtovávala účetní a on za to zaplatil.

Dostával materiál s fakturami s DPH od firmy XXXXX, materiál dostával jen od této jedné firmy.

Obžalovaný H. se dále vyjádřil ke skutku pod bodem II. ve věci poškozeného K., kdy uvedl, že tohoto se tohoto jednání nedopustil. Sešel se s panem K. dne 13. nebo 14.červan 2013, byl kontaktován panem K., ten mu řekl, že je ve finanční tísní a potřeboval půjčku. Obžalovaný H. poznačil svým písmem 150.000 Kč, co chtěl K. půjčit. Tento lísteček si K. vzal z důvodu, neboť mu řekl, že má brzy nástup trestu a obžalovaný mu odpověděl, že mu nebude sjednávat žádnou půjčku, když má jít do výkonu trestu. Rozhodně popřel, že by přes K. poškozenému K. posílal nějaký vzkaz. Pokud je mu známo, poškozený K. se nedostavil na výsledky z jiného důvodu, než je mu kladeno za vinu, a to že měl jít k policistovi D., který byl ve stejnou hodinu zadržen generální inspekcí.

K oběma skutkům byly v detailech čteny výpovědi obžalovaného H. z přípravného řízení, kde ke krácení daní uvedl v podstatě obdobně, že byl majitelem firmy XXXXX a v roce 2009 se poznal se spoluobžalovaným Š., který mu nabídl zajímavé obchody, že mu bude dělat obchodního zástupce, proto podepsali mandátní smlouvu o zastupování. Obžalovaný Š. pak ve firmě XXXXX domluvil několik obchodů, předával mu faktury, které obžalovaný H. pak předal své účetní J.. Obžalovaný Š. mu určoval, komu má fakturovat, tedy jaké firmě, za jakou cenu. Navrhl mu podnikatelský plán, že budou nakupovat hutní materiál a budou z první části podnikání, což zafinancuje obžalovaný Š., bude prodávat mírně pod cenou a tím zničí konkurenci a ten mínus se vyrovná tím, že později budou odběratelským firmám dodávat již se ziskem. K váhovým rozdílům hutního materiálu obžalovaný uvedl, že každá váha váží jinak a je běžnou praxí, že se materiál ztrácel při převozu. Do ztráty 3 – 4 % váhového úbytku se nedělaly reklamace. Obžalovaný uvedl, že po celou dobu řádně plnil svou daňovou povinnost, kterou mu vypočítávala pokladní paní J.. K převodu firmy XXXXX na nového jednatele pana B. obžalovaný uvedl, že jak na něj, tak i na nového majitele firmy XXXXX L.M., z občanské povinnosti podal oznámení, neboť měl obavu, že s těmito jeho dřívějšími firmami se nenakládá řádně, proto vyzval k jejich prošetření.

Ke skutku týkajícího se poškozeného K.a v přípravném řízení obžalovaný H. uvedl, že poškozeného neviděl asi tři roky a rozhodně je hloupost, že po něm chtěl 150.000 Kč. V restauraci U Trampa v Buchlovicích se setkal s panem K., který se ho ptal na nějakou práci, protože je zaměstnán u firmy K.a a nedostal delší dobu výplatu a požadoval proto půjčení peněz nebo zprostředkování půjčky. Obžalovaný H. uvedl, že svědek K. mohl zneužít jeho jméno, neboť věděl, že se svědkem K.em nejsou v přátelském kontaktu a nestýkají se.

K mandátním smlouvám, o kterých vypovídal obžalovaný H. ve svých výpovědích, uvedl v přípravném řízení, že jsou u jeho advokátky, ta je v průběhu hlavního líčení na pokyn soudu předložila. Jedná se o stejnopis notářského zápisu sp.zn. Nz 26/2013 ze dne 1.2.2013 sepsaný notářkou JUDr. Trutnovou, která osvědčila prohlášení pana H. a přílohami tohoto notářského zápisu jsou opisy mandátních smluv sepsaných mezi XXXXX a J.Š. dne 8.října 2009 a mezi XXXXX a J.Š. dne 31.7.2009.

Obě kopie mandátních smluv soud předložil k nahlédnutí obžalovanému Š., který se je prohlédl a uvedl, že tyto mandátní smlouvy nikdy neviděl, není na nich jeho podpis, rozhodně je nepodepisoval, rozhodně by chtěl vidět originál, je to podvod na jeho osobu. Následně soud předložil prostřednictvím obhájkyne obžalovaného H. obžalovanému Š. k nahlédnutí smlouvu o zaplacení pohledávek mezi XXXXX a XXXXX z 15.10.2009, ke které obžalovaný Š. uvedl, že ani tuto smlouvu nikdy neviděl, nikdy ji nepodepisoval.

Následně k dotazům stran obžalovaný H. uvedl, že si nepamatuje, od koho nakupovala společnost XXXXX šrot a komu za tento materiál platila. Pokud chtěli zlikvidovat konkurenci a materiál tedy nakupovali pod cenou a prodávali za nižší cenu, než za jakou se nakupoval, tak rozdíl hradil obžalovaný Š., kdy tato počáteční investice dle obžalovaného H. mohla být cca 3.000.000 Kč, on sám do obchodu nic neinvestoval. Výdělek pak měl být rozdělen rovným dílem. Obžalovaným Š. mu bylo řečeno, že bude vydělávat 100.000 Kč – 200.000 Kč měsíčně. O této dohodě neuzavřeli žádnou písemnou dohodu. Neměl tedy žádnou záruku, že zisk si ponechá obžalovaný Š. pro sebe. Věřil mu, neboť chtěl vydělat peníze. Sídlo společnosti XXXXX bylo v Brně, XXXXX mělo sídlo v Praze. Obžalovaný H. uvedl, že měl jedinou kancelář v Napajedlích a tam mu chodila pošta. Uvedl dále, že užíval emailové adresy obou těchto společností a přihlašoval se na ně z počítače, který měl v kanceláři. Není si vědom, že by posílal objednávky na zboží, se kterým jeho společnosti obchodovaly. Od společnosti XXXXX nepřijímal objednávky. Peníze přes interbanking přeposílal obžalovaný Š., obžalovaný je nekontroloval. Zajímalo ho sice jako majitele a jednatele firmy, jestli vše souhlasí alespoň v rádech tisíců, ale vše bylo v pořádku. K dotazu obžalovaného Š., jak se dá vydělávat na rozdílu váhy, obžalovaný H. uvedl, že chtěli vydělávat na zničení konkurence, že nakoupí za 10 Kč a prodají za 12 Kč a peníze budou brát také z váhových rozdílů mezi nakládkou a vykládkou. Z těchto peněz neměli zlikvidovat konkurenci, ale z toho si bral peníze obžalovaný H.. Blíže to nebyl obžalovaný H. schopen specifikovat.

Soud dále v hlavním líčení provedl důkazy výsledkem svědků.

Svědék T.H. uvedl, že neví nic o trestné činnosti obžalovaných. Od vidění zná obžalovaného H. z Uherského Hradiště a ze Zlína, kde dříve dělal obchody s auty, stejně jako obžalovaný, proto se znali. Zná i obžalované V. a Š.a, neboť když jezdil za obžalovaným H., někdy se s nimi setkal na kávé, nebavili se však o podnikání. K L.M. svědek uvedl, že ten za ním přišel jako zájemce do bazaru, chtěl koupit Audi na leasing, ale svědka to zarazilo, neboť M. měl pouze 19 let, auto bylo drahé, proto mu ho neprodal. Za tu dobu mohl v bazaru prodat asi 3 auta za rok. Rozhodně popřel, že by měl svědka M. donutit k podpisu u nějakých společností se zbraní v ruce. Pokud něco takového říká svědek M., svědek H. to vysvětlil tím, že možná se chce z něčeho vyvinut, on pro to nemá vysvětlení.

Svědék L.M. před soudem vypovídal zcela shodně jako v přípravném řízení, když uvedl, že pokud jde o firmu XXXXX, tak za ním přišel pan H., že by z něj udělali bílého koně a že by za to dostal finanční odměnu. To mělo být asi měsíc před převedením společnosti XXXXX a k přepisu došlo 26.10.2009. Svědek uvedl, že nejdříve souhlasil, ale pak si to rozmyslel, nechtěl, ale nešlo couvnout, neboť H. ho ohrožoval zbraní a říkal, že jestli to nepodepíše, že se mu něco stane. Svědek M. proto pod nátlakem s převodem firmy na svou osobu souhlasil. H. pro něj přijel do Uherského Hradiště, jeli do Starého Města pro obžalovaného H., kterého tehdy viděl svědek poprvé. Byly mu řečeny okolnosti ohledně předání firmy, že to na něj přepíšou, že za to něco dostane. Svědek se bál, že když to nepodepíše, že se mu skutečně něco stane, proto vše podepsal. Bylo mu sděleno, že k firmě mu dají všechny papíry. Při podpisu mu dali smlouvu o převodu firmy, kterou mu následně pan H. vzal a už mu ji nevrátil, žádné další papíry k firmě nedostal. Jediné, co mu zůstalo, byly kartičky ke třem účtům, platební karta České spořitelny na jméno M.H., XXXXX a lístek s poznámkou PINU ke kartě, který mu napsal H.. Svědek uvedl, že H. se snažil provést výběr z bankomatu za jeho přítomnosti, ale na účtu nic nebylo. Když jeli k jednání o převodu firmy, obžalovaný H. svědkovi sliboval, že za přepis firmy dostane nějaké peníze, ale ve skutečnosti svědek neobdržel nic. Odměnu ani neurgoval, neboť měl strach z výhrůžek. H. mu řekl, že jak

se na svědka firma převede, udělají nějaké obchody, pak že dostane peníze, aby byl z obliga, tak firmu převedou zase na někoho jiného. Obchody přitom měl dělat obžalovaný H.. To se dozvěděl v době, když na něj firma byla převedena, a když za ním přišel H. a donesl mu k podpisu přiznání k dani. Svědek za firmu nic neplatil, kupní cena nebyla žádná. Náklady za přepis hradil obžalovaný H.. K firmě XXXXX nepřevzal žádné doklady, byť dohoda zněla, že mu je obžalovaný H. předá přes H. do měsíce. Přiznání, které svědek za firmu podepsal, bylo asi za třetí čtvrtletí roku 2009, bylo už vyplněné, pouze ho podepsal. Pokud jde o H., svědek věděl celou dobu, že jedná za obžalovaného H.. Vybavil si, že od H. dostal ještě razítko firmy XXXXX, na kterém byl uvedený telefon, na který svědek volal, vzala to paní M. J., která byla uvedena na přiznáních, a po této chtěl svědek doklady od firmy XXXXX, ona mu řekla, že žádné nemá, že si je všechny vzal obžalovaný H.. Svědek uvedl po předložení přiznání k DPH společnosti XXXXX za třetí čtvrtletí 2009, že na něm je jeho podpis, avšak telefonní číslo zde uvedené není jeho. Uvedl, že on sám jménem společnosti XXXXX neuskutečnil žádné obchody. Raději se o to ani nezajímal. Jména obžalovaných Š. a V. nezná. K firmě XXXXX mu nechodila žádná pošta, kromě předvolání na Finanční úřad v Brně.

Svědkoví M. byla předestřena část výpovědi svědka H., který o něm mluvil jako o zájemci koupě automobilu Audi na leasing, kdy k této výpovědi svědek M. uvedl, že to na něj chtěl H. ušít boudu, nabízel mu Audi Q7, ať si ji vezme na leasing a že na něj udělá úvěrový podvod, tedy že si svědek vezme auto, že ho bude mít dva až tři měsíce v garáži, pak ho měl někam odvést a nahlásit, že mu auto ukradli. Na to však svědek M. nepřistoupil. Obžalovaného H. se snažil svědek kontaktovat jednou, když jel do Starého Města, ale nepodařilo se mu ho najít. Všechno od H. zařizoval H., který byl prostředníkem. Svědek se s obžalovaným H. setkal pouze jedenkrát. Byť mu právníkem bylo doporučeno, ať na obžalovaného H. podá trestní oznámení, přesto to svědek neučinil, neboť se neodvážil. Věděl, že H. je společníkem obžalovaného H. a byl odsouzen za ublížení na zdraví s následkem smrti a také k němu se nechoval dvakrát pěkně. Účetnictví společnosti XXXXX nepřevzal a nikdy ho neviděl.

Prostřednictvím dožádaného soudu Slovenské republiky byl vyslechnut svědek M.B., jehož výpověď byla čtena se souhlasem stran v hlavním líčení čtena, který uvedl, že pokud jde o společnost XXXXX, tak někdy začátkem roku 2010 k němu přišel muž jménem M., kterého nikdy před tím neviděl, a slíbil mu, že když na sebe nechá svědek převést firmu, že za to dostane nějaké peníze. Společně pak jeli do Uherského Hradiště nebo Brodu, kde šli k notáři, kde podepsal svědek nějaké papíry a za to dostal od M. 50 €. V průběhu roku 2010 za ním jezdil M., který mu vždy přinesl nějaké papíry, které svědek jenom podepsal, a vždycky za to dostal 30 – 50 €. Celkově tak od M. mohl dostat asi 150 €. M. mohl mít tak 30 roků, byl vysoký 180 cm, mluvil slovensky. Svědek neví, jak se na něj nakontaktoval. Asi měsíc předtím, než šel svědek vypovídat na policii, přišel za ním další muž, který mu řekl, že svědek půjde na policii, kde má říci, že se na něj nekontaktoval pan Š., že chce koupit tu firmu pro sebe a že mu má odevzdat účetnictví a credit banking a že ten dřívější majitel společnosti o tom nemá vědět. Ale svědek žádné účetnictví nemá a to je vše, co k věci může říci.

Soud v hlavním líčení vyslechl svědkyni M.T., dříve J., která vypovídala shodně, jako v přípravném řízení. Svědkyně uvedla, že je jediným jednatelem a společníkem společnosti XXXXX, která se zabývá účetnictvím. Zná obžalovaného H., kterému vedla účetnictví k firmám XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX. Účetnictví vedla postupně, protože jedna firma skončila obchodní činnost a začala druhá. Mohlo se jednat o období 2009 a 2010. Nejdéle byla ekonomicky činná první společnost obžalovaného XXXXX. Celkově mohla

zpracovávat účetnictví pro všechny firmy cca tak 2 roky. Účetnictví vedla na základě smlouvy o vedení účetnictví. Svědkyně uvedla, že za společnosti vždy jednala s obžalovaným H., který se za ni dostavil do sídla firmy a předával jí doklady ke zpracování, což bylo zhruba jednou za čtrnáct dní či za měsíc. Jednalo se o přijaté faktury, hotovostní doklady a bankovní výpisy. Svědkyni vypsali na papír druh, cenu, množství a odběratele a svědkyně pak vystavila fakturu. S odstupem času si svědkyně žádné odběratele nevybavila. Následně uvedla, že faktury vytiskla a předala je obžalovanému, který se pro faktury zastavil nebo současně přinesl i doklady k zaúčtování. Svědkyně dále uvedla, že někdy jí obžalovaný H. nadiktoval telefonicky podklady pro faktury. Svědkyně výslovně uvedla, že za tyto firmy nikdy nejednala s jinou osobou než s obžalovaným H.. Součástí vedení účetnictví bylo i zpracování daňových přiznání. Svědkyně uvedla, že zpracovávala daňové přiznání k DPH. Svědkyni byla předložena daňová přiznání k DPH společnosti XXXXX za první, druhé a třetí čtvrtletí roku 2009, kdy uvedla, že pokud jde o přiznání za třetí čtvrtletí, to nezpracovávala, neboť na něm není podepsaná. Daňové přiznání k DPH za čtvrté čtvrtletí 2009 XXXXX asi zpracovávala. Obě firmy obchodovaly s hutním materiálem, ale detaily svědkyně neví. Svědkyně vypověděla, že nikdy nevyřizovala jménem těchto společností nic na finančním úřadě a obžalovaný H. nikdy neřekl, že by měl problémy s finančním úřadem. Není jí nic známo o společnostech XXXXX a XXXXX. Stejně tak jí neříkají nic jména L.M. a M.B.. Pokud svědkyni bylo předestřeno, že podle záznamní povinnosti k DPH je deklarován nákup zboží v ČR od české firmy v řádově za 100 milionů Kč, přičemž ve stejném období firma v tomto objemu prováděla úhrady do zahraničí, konkrétně na Slovensko za nákup zboží, uvedla, že pokud by účtovala tyto bankovní převody, pak by si určitě uvědomila nesoulad mezi fakturami za nákup v ČR a úhradami do zahraničí. Nic takového si však nepamatuje, že by obdobný problém řešila. Faktury vždy párovala s úhradami a žádný problém nezjistila. Stejně tak jí neříká nic firma XXXXX. Nezná ani osobu J.Š.. Svědkyně dále uvedla, že s obžalovaným spolupráci skončila tak, že společnosti byly prodány. Účetnictví v tištěné podobě předala obžalovanému H., tj. všechny doklady. Data již k dispozici nemá, neboť je po skončení spolupráce vymazala, a to na výslovnou žádost obžalovaného H.. Svědkyně uvedla, že u jiných klientů, se kterými skončila spolupráci, jí nežádali, aby vymazala jejich data, to činila sama, ale nikoliv hned, možná až za rok po ukončení spolupráce, kdyby například ještě něco z dokladů potřebovali. V případě obžalovaného H. však data vymazala ihned po skončení spolupráce, neboť jí o to obžalovaný žádal.

Soud dále k výroku pod bodem A provedl důkazy listinné. Majitel společnosti XXXXX V. R. v přípravném řízení vydal knihu vydaných faktur z roku 2009, ze které bylo zjištěno, že společnost XXXXX v roce 2009 vydala dvě faktury pro odběratele XXXXX dne 26.9. a 30.10., čtyři faktury pro odběratele XXXXX 30.10., 27.11., 21.12. a 21.12. a další čtyři pro XXXXX 30.10., 21.11., 30.11. a 18.12. Nebylo zjištěno ničeho, co by potvrzovalo obhajobu obžalovaného H., že společnost XXXXX nakupovala od české společnosti XXXXX hutní materiál, neboť z důkazů listinných se podává, že společnost XXXXX pro odběratele XXXXX a XXXXX provedla pouze několik přeprav zboží. K jednotlivým společnostem XXXXX, XXXXX, XXXXX, s.r.o. bylo zjištěno z obchodního rejstříku, že společnost XXXXX od dubna do července 2009 měla zapsáno sídlo na adrese XXXXX a od srpna 2010 na adrese XXXXX. Od 3.6.2009 do 15.12.2010 byl jediným jednatelem této společnosti obžalovaný V. a následně polský občan M.E.P.. Společnost XXXXX založil obžalovaný H., který byl rovněž jejím jediným jednatelem od jejího založení 2.2.2009 do 16.10.2009, kdy se jednatelem stal svědek M.. Sídlo společnosti je registrováno na adrese XXXXX, které je z provedených šetření i dle výpovědi obžalovaného H. toliko virtuální a nikoliv faktické. Společnost XXXXX, vznikla 22.7.2009, kdy krátce zaevidovala sídlo na adrese XXXXX a i v tomto případě, jak se podává z provedených šetření i z výpovědi

obžalovaného H., šlo pouze o virtuální sídlo, faktické měla v Uherském Hradišti. Obžalovaný H. byl jednatelem této společnosti od 1.10.2009 do 30.3.2010, pak jej ve funkci nahradil svědek B.. V přípravném řízení byly provedeny domovní prohlídky v místě bydliště obžalovaného H., kde byla mimo jiné nalezena trestní oznámení obžalovaného, které podal na nové jednatele společnosti XXXXX a XXXXX dne 7.12.2011. Podání bylo značně neurčité a následně byla po provedeném šetření Policií ČR odložena, neboť nebylo zjištěno ničeho, co by nasvědčovalo tomu, že byl spáchán trestný čin. V rámci domovní prohlídky bylo nalezeno potvrzení, dle kterého obžalovaný H. v Uherském Hradišti dne 30.3.2010 předal novému jednateři společnosti XXXXX svědkovi B. veškeré účetní doklady, listiny, výpisy atd. Dle dalších listin svědek M. jako nový jednatel společnosti XXXXX dne 16.10.2009 písemně potvrdil převzetí pokladny společnosti ze zůstatkem 200.000 Kč, a bankovní účty společnosti.

Za důležité důkazy listinné soud považuje zprávy Finančních úřadů Brno I a Finančního úřadu pro Prahu 4, které se vyjadřovaly k daňovým subjektům XXXXX XXXXX, které měly virtuálně sídlo v rámci jejich obvodu. Finanční úřad Brno I, t.č. Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, územní pracoviště Brno 1, konstatoval, že daňový subjekt XXXXX podal daňová přiznání k DPH za zdaňovací období první, druhé, třetí čtvrtletí roku 2009 a za čtvrté čtvrtletí daňové přiznání podáno nebylo. Daňové přiznání k DPH za třetí čtvrtletí podepsal pan M.. V rámci šetření bylo finančním úřadem zjištěno, že společnost XXXXX má pouze virtuální kancelář v Brně. Jednatel L.M. v rámci daňového řízení uvedl, že od bývalého jednatele, tj. obžalovaného H., neobdržel účetní doklady, nezná společnost XXXXX, které měla společnost XXXXX dodávat zboží. Tento svědek v rámci daňového řízení uvedl, že daňové přiznání za třetí čtvrtletí 2009 sice podepsal, toto však bylo zpracováno na základě pokynu obžalovaného H.. Finanční úřad zajistil faktury dodavatele společnosti XXXXX a soupis přijatých faktur za rok 2009, ze kterých byl zjištěn zřejmý obrat obchodů mezi společnostmi XXXXX a XXXXX, včetně zdaňovacího období čtvrtého čtvrtletí 2009, v rámci kterého společnost XXXXX společnosti XXXXX dodala zboží v hodnotě nejméně 6,6 milionu Kč, avšak daň z přidaného hodnoty z těchto obchodů nepřiznala a neodvedla. Finanční úřad zajistil čtyři faktury vystavené společností XXXXX pro XXXXX, ze kterých byla vyčíslena výše nepřiznané neodvedené DPH částkou 1.260.510,62 Kč. Správce daně následně zjistil v rámci mezinárodního dožádání, že obchodované zboží bylo pořízeno z jiných členských států Evropské unie a to ze Slovenska, z Bulharska a z Německa v hodnotě 220.172,80 €, k čemuž byly předloženy i faktury příslušných dodavatelů. Například jednatelka společnosti XXXXX ze Slovenska M.K. v rámci daňového řízení jednoznačně potvrdila, že jednání o dodávkách zboží do České republiky vedl za společnost XXXXX její jednatel, tedy obžalovaný M.H., který rovněž osobně v Bratislavě přebíral vystavené faktury. Pokud jde o zdaňovací období za třetí čtvrtletí roku 2009, finanční úřad stanovil správnou výši DPH na základě údajů ze systému VIES, které eviduje přeshraniční dodávky zboží v rámci Evropské unie. Z těchto důkazů bylo zjištěno, že v období od 1.7.2009 do 30.9.2009 společnost XXXXX právně ze zemí EU pořídila materiál v celkové hodnotě 42.429.792 Kč a v daňovém přiznání k dani z přidané hodnoty za třetí čtvrtletí 2009 bylo nepravdivě deklarováno nákup zboží v hodnotě 30.454.003 Kč, jako nakoupené v České republice a byl tak uplatněn nárok na odpočet DPH ve výši 5.786.261 Kč. Na základě skutečností zjištěných finančním úřadem byla zkrácena daň ve výši 5.786.261 Kč. Finanční úřad pro Prahu 4, nyní Finanční úřad pro hlavní město Praha, územní pracoviště Praha 4, prováděl daňová šetření subjektu XXXXX, který podal daňové přiznání k DPH za zdaňovací období čtvrté čtvrtletí 2009 a leden, únor 2010. Rovněž tento daňový úřad prováděl šetření, ze kterého zjistil, že XXXXX se v sídle společnosti, které je uvedeno v obchodním rejstříku, na Praze 4 nevyskytuje. Z kopií příslušných daňových přiznání bylo zjištěno, že tyto podepsal jednatel společnosti obžalovaný H.. Ke konkrétnímu daňovému přiznání k DPH za čtvrté čtvrtletí roku

2009, které bylo podáno u Finančního úřadu pro Prahu 4 dne 28.1.2010, bylo zjištěno, že byl uplatněn nárok na odpočet daně částkou 101.444.175 Kč, přičemž dle podkladů k dani z přidané hodnoty odpovídá soupis přijatých tuzemských plnění na základě přijatých faktur od dodavatele XXXXX. Ovšem i v tomto případě bylo ze systému VIES zjištěno, že společnost XXXXX ve čtvrtém čtvrtletí roku 2009 pořídila zboží z jiných členských států EU a to z Německa, Nizozemí, Slovenska v celkové hodnotě nejméně 101.290.151,16 Kč, ačkoliv, jak bylo zmíněno shora, v záznamní povinnosti k daňovému přiznání vykazovala pořízení zboží z tuzemska a jen dílem ve výši 792.000 Kč ze zemí EU. Bylo zjištěno, že pořízené zboží společnost XXXXX obratem prodávala společnosti XXXXX. Finanční úřad pro Prahu 4 shromáždil v rámci daňové kontroly faktury společnosti XXXXX, které byly získány od společnosti XXXXX a stanovil správnou výši DPH ze součtu nesporně poskytnutých zdanitelných plnění ve výši nejméně 19.245.130,07 Kč.

Pokud jde o účty, kterými disponovaly společnosti XXXXXa XXXXX, pak bylo zjištěno ze zprávy České spořitelny, a.s., že společnost XXXXX měla vedeny dva účty, ke kterým měl přístup obžalovaný M.H.. Součástí této zprávy jsou i přílohy, jednak smlouva o vydání používaných debetních karet České spořitelny, a.s., podpisový vzor disponující osoby obžalovaného H., smlouvy o běžném účtu v české měně, v cizí měně, přičemž veškeré tyto smlouvy podepisoval jménem společnosti XXXXX obžalovaný H. a to jak za společnost XXXXX, tak XXXXX. Česká spořitelna, a.s. vydala orgánům činným v přípravném řízení trestním rovněž fotokopie pokladních dokladů o výběrech, vkladech z rozhodného období, které za společností prováděl vždy obžalovaný H.. Na účty společnosti XXXXX v rozhodném období, tj. ve druhé polovině roku 2009, přicházely finanční prostředky od společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX. Odchozí platby pak směřovaly pouze na účet slovenské společnosti XXXXX. Navíc z výpisu vyplývají četné výběry hotovosti prováděné obžalovaným H.. Ve stejném rozsahu poskytla bankovní informace rovněž Komerční banka, a.s. a to seznam výpisů z účtu v období od 1.1.2009 do 31.2.2010 ke společnostem XXXXX XXXXX, které vždy měly vedeny každá dva účty v české a cizí měně s tím, že pokud jde o společnost XXXXX, jediným disponentem obou účtů byl obžalovaný H., v případě společnosti XXXXX, rovněž obžalovaný H. do 12.4.2010, kdy od následující dne, tedy 13.4.2010, měl dispoziční právo k účtům společnosti XXXXX, svědek B.. Rovněž smlouvy s Komerční bankou podepisoval za XXXXX obžalovaný H., jak se podává z fotokopií smluv obsažených ve spise. Na účty společnosti XXXXX ve čtvrtém čtvrtletí roku 2009 přicházely finanční prostředky v podstatě jen od společnosti XXXXX a byly poukazovány na účet slovenské společnosti XXXXX, případně byly vybírány v hotovosti obžalovaným H..

Soud provedl důkaz listinami předloženými obžalovaným H. až v rámci hlavního líčení a to notářským zápisem, který byl sepsán dne 1.2.2013, pod. sp. zn. Nz 26/2013 pře notářkou JUDr. Janou Trutnovskou a jehož přílohou jsou mandátní smlouvy, které uzavřel M.H. jako jednatel XXXXX dne 8.10.2009, a XXXXX zastoupený jednatelem M.H. dne 23.7.2009 s J.Š.. Jedná se toliko o fotokopie mandátních smluv, které v hlavním líčení byly předloženy k nahlédnutí obžalovanému Š., který se k nim vyjádřil jednoznačně, že je nikdy neviděl a podpisy na nich nejsou jeho. Podpisy jeho osoby jsou na oficiálních protokolem, takže kdokoliv si je mohl okopírovat. Opětovně uvedl, že tyto dokumenty předložené obžalovaným H. nikdy neviděl a rozhodně je nepodepisoval. Pokud byl obžalovaný H. vyzván k tomu, aby předložil originály uvedených mandátních smluv, které by mohly být předmětem grafologického zkoumání, pak uvedl, že originály mandátních smluv nemá, předal je při prodeji firem v šanonech společně s účetnictvím. Kopie měl náhodou uložené u maminky, když bydlel ve XXXXX, kde nebyly provedeny domovní prohlídky. Uvedl, že si pořizoval 1x, 2x kopie všeho. Pokud však byl následně vyzván soudem, pokud má tedy

fotokopie všech dokladů, necht' je soudu předloží, uvedl, že je nemá a nemůže je doložit, neboť měl pouze tyto mandátní smlouvy. Obžalovaný H. zpochybnil svoje podpisy u razítka firmy XXXXX na kupno-predajné zmluve, kterou uzavřela XXXXX se slovenskou společností XXXXX zastoupenou M.K., v Bratislavě dne 1.10.2009, kdy předmětem této smlouvy byl závazek prodávajícího, že dodá kupujícímu kovový odpad. Zdůvodnil to tím, že někdo musel smlouvy podepsat za něj. Zpochybnil rovněž své podpisy na platebních ústřižcích nebo příjmových dokladech. Nemohl však již zpochybnit svůj podpis na dokumentu, na kterém je ofocen jeho občanský průkaz (č.l. 736 p.v.) byť tyto podpisy jsou v podstatě totožné s předchozími podpisy na důkazech, u kterých to obžalovaný H. zpochybňuje. Jednání s obžalovaným H. potvrzuje v rámci daňového řízení i M.K., jak bylo zmíněno shora. Obsahem spisu jsou rovněž důkazy listinné, které v přípravném řízení předložil obžalovaný H., mimo jiné uznání dluhu dlužníka M.H., který uznává svůj dluh co do důvodu i výše vůči věřiteli V.R.I. ve výši 500.000 Kč, který se zavazuje uhradit do 31.3.2010, který splácel po částkách 50 – 150.000 Kč v období od 18.12.2009 do 16.4.2010. Touto půjčkou obžalovaný H. zdůvodňoval v hlavním líčení nepravdivost výpověď obžalovaného Š., že v rozhodném období měl disponovat částkou 6.000.000 Kč, protože pokud by takovou částku měl, nepůjčoval by si 500.000 Kč od obžalovaného V.. Jak se však podává z výpisu z účtů společností XXXXX a XXXXX, se kterými disponoval toliko obžalovaný H., v rozhodné době disponoval mnohamilionovými částkami.

Rovněž ke skutku II., který se týkápoškozeného R.K. soud v hlavním líčení vyslechl velké množství svědků a provedl důkazy listinné.

Svědék R.K. v hlavním líčení uvedl, že z obžalovaných zná toliko obžalovaného H., Š. nezná nijak blíže, ví jen, o koho jde. Svědek K. uvedl, že dříve byl zaměstnancem ve společnosti XXXXX. Obžalovaný H. na něm chtěl prostřednictvím pana K., aby svědek K. nevypovídal ve věci společnosti XXXXX. Svědek uvedl, že na jeho osobu a na jeho společnost XXXXXchodila udání a bylo mu řečeno, že pokud nebude spolupracovat, budou na něj chodit anonymy dál. Svědek K. vypověděl, že si to nemohl dovolit, neboť jejich společnost dodává do státních rezerv, jak v Česku, tak na Slovensku, a chtěl se tomu vyhnout. Proto šel na policii ve Zlíně oznámit, že je na něj činěn obžalovaným H. přes R.K. nátlak. Policista D. mu řekl, že by měl mít schůzku se státním zástupcem K.. Následně pak D. odstoupil ze své práce od policie, takže k tomu nedošlo. Svědek K. vypověděl, že obžalovaný H. se ho snažil přes pana K.a kontaktovat jednou nebo dvakrát, už si to přesně nepamatuje. Došel za ním K., že mu volal obžalovaný H. a že měli schůzku. Obžalovaný H. K. říkal, necht' svědkovi K. sdělí, že pokud nepůjde na policii a nebude proti obžalovanému H. vypovídat, že už na K. nebudou chodit žádné anonymy. Při tomto jednání svědka s K. měl K. u sebe bloček, kde měl napsané poznámky, co mu obžalovaný H. říkal. Byla zde uvedena rovnou částka, kterou měl svědek K. obžalovanému H. předat. K. řekl svědkovi K., že tato částka byla na poznámkový blok napsána rukou obžalovaného H., zbytek si psal K.. Svědek uvedl, že tento nátlak byl kvůli jeho dřívějšímu zaměstnání ve společnosti XXXXX, kde byl zaměstnán dva až tři měsíce, snad v prvním kvartále roku 2009. Je mu známo, že společnost XXXXX obchodovala s hutním materiálem a šetření se vedlo ohledně krácení DPH. Svědkovi je známo, že se dováželo zboží ze Slovenska za cenu, za kterou se tam nakoupilo, a prodávalo se pod cenou plus DHP. Svědek uvedl, že rozhodně měl obavy, když měl jít svědčit proti obžalovanému H., a to konkrétně z obžalovaného H., neboť věděl, že ten na něj podává udání a svědek K. pak byl vyšetřován. Osobně mu obžalovaný H. nevyhrožoval, dělo se tak přes pana K., který svědkovi K. říkal, co má dělat, jinak že by se mu mohlo něco stát. Svědek si představoval, že by ho mohl někdo zbít, zapálit mu auto, ohrozit mu na životě dceru, ženu, členy rodiny. Pod tím si člověk dle svědka může představit cokoliv. Svědek uvedl, že pokud

by v něm tyto výhrůžky nevyvolaly obavu, tak by to rozhodně nešel řešit přes policii. Svědek upřesnil, že poprvé po něm byla požadovaná částka 1.000.000 Kč, a pak, když mu přišlo předvolání, že by měl jít k výsledku ohledně společnosti XXXXX jako svědek, tak požadovaná částka z 1.000.000 Kč spadla na 150.000 Kč. Pokud jde o tu první částku, tak to za svědkem přišel R.K. a řekl mu, že H. mu řekl, že mu svědek K. má dát 1.000.000 Kč a bude klid.

Soud poté četl v detailech výpověď svědka K. z přípravného řízení, kterou svědek označil za pravdivou s tím, že pokud si některé detaily v hlavním líčení nevybavil, už si na ně nevzpomněl, přesně si to nepamatuje, neboť byl i na operaci s nádorem a od doby, co byl na výsledku, se o věc nezajímal. V přípravném řízení svědek uvedl v podstatě shodně, že mu přišlo předvolání v souvislosti s jeho činností ve společnosti XXXXX byl kontaktován R.K., který mu řekl, že ho kontaktoval M.H.. Domluvili si schůzku v restauraci U Trampa v Buchlovských horách a po této schůzce K. za svědkem dojel a měl v ruce papír, na kterém měl psány poznámky rukou K., kde bylo napsáno, aby v úterý svědek K. nevypovídal na policii a byla tam částka 150.000 Kč. K. svědkovi řekl, že tuto částku psal obžalovaný H. a ta měla být určena pro advokáta Tylcherta, za kterého tuto částku obžalovaný H. měl zaplatit. Svědek K. v přípravném řízení vypovídal v podstatě obdobně jako v hlavním líčení a i zde zcela jednoznačně uvedl, že skutečně měl obavy z obžalovaného H., měl z něj strach, že mu někdo zapálí auto nebo mu ho rozbije, že bude zbit. Svědek se ve své výpovědi vyjádřil i ke společnosti XXXXX, kde nějakou dobu pracoval, uvedl, že prodej materiálu zajišťoval M.H., ve třech případech prodej zajišťoval sám svědek. Ve společnosti skončil, protože obžalovaný po něm chtěl nějaké investice a svědek neměl v té době finanční prostředky. Svědkovi se nezdálo, že když například objednali černý válcovaný plech cca za 570 € za tunu, v některých případech byla při prodeji cena ponížena i o 50 € za tunu. Svědek uvedl, že sám takto viděl čtyři faktury, kdy dohazoval kupce a obžalovaný H. dojednával cenu, proto se nedohodli a přestali si rozumět. Jednatel společnosti byl dle svědka obžalovaný H., který měl dispoziční práva k bankovním účtům, které měl ze začátku i svědek K., neboť ho obžalovaný H. posílal vybírat finanční částku 150.000 Kč, ale 3.7.2009 došlo ke zrušení dispozičního práva. Dodavatelem hutního materiálu byla dle svědka K. a XXXXX drobnější dodavatelé ze Slovenska, jejichž jména si již nepamatuje. Od českých firem se nenakupovalo, nakupovalo se pouze od firem ze zahraničí ze Slovenska a z Polska. Platilo se slovenským dodavatelům tak, že jim jezdil vkládat peníze na účty obžalovaný H. přímo na Slovensko, snad někde v Trenčíně. Svědek uvedl, že neměl plnou moc k jednání za XXXXX a pokud je mu známo, tak ji neměl ani nikdo jiný. V době, kdy svědek K. pracoval ve společnosti XXXXX, není mu známo, zda se obžalovaný H. stýkal s obžalovaným Š..

Soud v hlavním líčení vyslechl svědka R.K., který uvedl, že zná všechny obžalované. Pokud jde o věc, ve které má svědčit, pak uvedl, že pracoval v Uherském Hradišti v podniku, kde přicházel do styku s K.. Je mu známo, že ten měl nějaký spor s obžalovaným H. a svědek K. byl mezi nimi takovým prostředníkem. Při jedné schůzce svědkovi sdělil obžalovaný H., že problémy mohou skončit, ale že to chce peníze. Neví, zda mluvil obžalovaný o 1.000.000 Kč nebo 3.000.000 Kč. O této částce se zmínil svědek před panem K., který mu řekl, že za ty starosti rád peníze zaplatí. Při druhé schůzce svědka s obžalovaným H. byla ze strany obžalovaného H. částka snížena na 150.000 Kč za nějakého právníka. Informace svědek K. předal K., pak už s tím nechtěl mít nic společného. Svědek uvedl, že při schůzce s obžalovaným H. v Buchlovských kopcích si dělal nějaké poznámky na papír, psal si, co mu řekl obžalovaný H., neboť tomu vůbec nerozuměl, tak aby měl vše přesně zaznamenáno. Co mu řekl obžalovaný H., to předal K.. Soud přečetl svědkovi obsah těchto poznámek, ke

kterým svědek uvedl, že to odpovídá tomu, co si napsal. Pokud jde o jména D., T., tak tyto osoby nezná, psal si doslovně, co mu diktoval obžalovaný H.. Pokud je zde uvedena poznámka „odmítnout výpověď v úterý“, tak rovněž neví, o co se jednalo. Napsal si, co říkal obžalovaný a tak to předal panu K.. Pan K. na to reagoval tak, že se chce domlouvat sám s obžalovaným H.. Pan K. si papír nechal. Svědek K. mu řekl, ať ho vyhodí, ale následně pak párek viděl na policii. Svědek uvedl, že nikdy si nepůjčoval peníze od obžalovaného H., neměl s ním nikdy žádný konflikt. Nikdo ho nenaváděl, jak má vypovídat na policii. V detailech soud četl výpověď svědka z přípravného řízení, kde vypovídal v podstatě obdobně s tím, že mu byl také předložen poznámkový lístek, který policii předal svědek K., kdy k tomu uvedl, že jsou na něm poznámky, které si psal, pak je předal panu K.. Tyto poznámky má z rozhovoru s obžalovaným H., který se uskutečnil v Buchlovských horách snad někdy v červnu. Původně chtěl obžalovaný H. po svědkovi K. 1.000.000 Kč, následně 150.000 Kč s tím, že pak spor skončí. S obžalovaným H. se sešel dvakrát, pak jel za panem K., který chtěl mít záruku, že už nebude mít žádné další problémy, že bude mít klid a že bude vše v pořádku. To svědek tlumočil obžalovanému H. na druhé schůzce, který se tomu jen zasmál a nijak se nevyjádřil. Při poslední schůzce, která se konala v restauraci U Trampa, se setkal svědek s obžalovaným H., který chtěl po K. 1.000.000 Kč, pak to snížil na 150.000 Kč, kdy tuto částku na poznámkový blok svědka napsal výslovně obžalovaný. Svědek potvrdil, že poté jel za svědkem K., že ho posílá obžalovaný H. a tlumočil mu všechny požadavky obžalovaného H.. K této výpovědi z přípravného řízení svědek uvedl, že samozřejmě souhlasí, detaily už si s odstupem času nepamatuje.

Svědek M.H.uvedl, že byl vyslechnut na policii k údajnému ovlivňování nebo vydírání svědků, jak obžalovaného H., tak svědka K.. Na policii byl volán proto, že obě osoby zná. Obžalovaný H. svědka navštěvoval v bydlšti, stejně tak jako svědek K., neboť byli kamarádi. Zná všechny obžalované, byl s nimi v kontaktu v rámci svých služebních záležitostí ještě jako policista, jednalo se o DPH. Není zbaven mlčenlivosti, takže více k věci nevypovídal. Soud četl výpověď svědka z přípravného řízení, kde uvedl, že mu přijde absurdní, aby jak obžalovaný H., tak svědek K., kteří jsou jeho blízcí známí, byli předmětem událostí, ke kterým má vypovídat. Svědek uvedl, že opakovaně u něj byli oba muži, kteří se vzájemně pomlouvali a podávali na sebe trestní oznámení. Svědek uvedl, že u policie už nepracuje 5 let, je proti němu vedeno trestní stíhání pro zneužití pravomoci a přijímání úplatku.

Svědek A.M.v hlavním líčení uvedl, že obžalovaného H. nezná, zná svědka K. po dobu asi 2,5 let. Z práce zná i svědka K.. Od svědka K. se dozvěděl o jeho vztazích s obžalovaným H. a to tak, že dříve byli kamarádi, pak už se nestýkali. Poté měl obžalovaný H. posílat přes K. a K. nějaké vzkazy. K. mu říkal, že tomu sám nerozumí. Svědek uvedl, že se náhodně potkal na pumpě se svědkem K., který mu řekl, že byl s obžalovaným H. a ten mu řekl, aby svědek vzkázal K., že H. chce 1.000.000 Kč. Svědek to K. vzkázal a ten mu řekl, že se vydírat nenechá, že to oznámí na policii. Asi týden nebo dva poté přišel do kanceláře K. a donesl nějaký papír, kde bylo napsané rukou 150.000 Kč. To si prohlédl jak svědek M., tak svědek K., který nad tím kroutil hlavou a říkal, že to sepsal obžalovaný H.. Na papírku bylo 150.000 Kč a pak nějaké body, které už si svědek nevybavil. V detailech soud četl výpověď svědka z přípravného řízení, kde vypovídal obdobně, i když podrobněji, že se skutečně potkal se svědkem K., když byl se svědkem K. na benzínové pumpě na konci Zlína a za jeho přítomnosti K. řekl K., že obžalovaný H. vzkazuje K., že od něj chce 1.000.000 Kč pro nějaké T. a „může si s ním mávat, jak chce“. Svědek to pochopil tak, že asi co mu poví, to udělá. Z celého rozhovoru byli jak svědek, tak K. překvapeni. K. řekl K., že ohledně 1.000.000 Kč mu dá odpověď do dvou dnů. Pak jeli z pumpy. Svědek se ptal svědka K., co to má znamenat a ten mu odpověděl, že sám neví, že bude nejlepší, když to oznámí na policii, že

se nenechá vydírat. Za nějaký čas se svědkovi K. svěřil, že má jít vypovídat na policii ohledně obžalovaného H. a nějaké firmy, snad v úterý. Ve čtvrtek předtím přišel k nim do kanceláře opět K., že mluvil s obžalovaným H. a K. přinesl papír, kde bylo rukou psáno několik poznámek a na konci částka 150.000 Kč, pak se rozešli. K. řekl, že neví, co má dělat, že se bojí o svou rodinu. V hlavním líčení tuto svoji výpověď z přípravného řízení svědek označil za pravdivou s tím, že detaily už si s odstupem času nepamatuje. Pokud byl obhajobou dotazován, z čeho dovodil, že svědek K. měl poté obavu o sebe a svou rodinu, svědek uvedl, že asi z toho, jak zná obžalovaného H..

Svědek E. D. uvedl, že svědka K. zná ze své práce vrchního komisaře SKPV OOK PČR Zlín. S obžalovaným H. se setkal jednou v roce 2009, šlo o pracovní schůzku, kdy mu obžalovaný předával nějaké informace. Dne 17.6.2013, možná týden předtím nebo poté, byl svědek kontaktován svědkem K., který mu sdělil, že byl kontaktován obžalovaným H. přes třetí osobu a obžalovaný po svědkovi K. žádá 100.000 Kč a poté částku navýšil na 1.000.000 Kč za to, že obžalovaný H. a jistý T. nebudou vypovídat proti svědkovi K. v nějaké věci. To bylo podmíněno tím, že svědek K. pak nebude vypovídat na policii proti obžalovanému H.. Svědek se rozhodl, že nebude věc řešit na odboru obecné kriminality, aby nedošlo ke střetu zájmů, proto kontaktoval státního zástupce K., který navrhl, že výslech svědka K. pro podezření z vydírání a ovlivňování svědka provede sám. Předběžný termín byl stanoven na 19.6.2013. Svědek doplnil v hlavním líčení, že o věci neseptisoval úřední záznamy, neboť šlo o ústní informace a tak ji předal státnímu zástupci, což je běžná praxe.

Svědek P.K. vypovídal před soudem shodně jako v přípravném řízení, kdy uvedl, že zná svědka K. asi 6,5 roku, který je přítelem jeho matky, zná i obžalovaného H., který se dříve bavil se svědkem K.. Svědek byl v přípravném řízení slyšen dne 2.8.2013, kdy uvedl, že asi před měsícem byl s kamarádem poblíž domu na parkovišti, když kolem projelo černé vozidlo BMW, z něho vystoupil obžalovaný H., šel ke svědkovi a bez pozdravu mu řekl, ať se R. (svědek K.) v jeho vlastním zájmu u něj zastaví, ať mu to svědek vzkáže. Svědek tento vzkaz svědkovi K. vyřídil bezprostředně. Svědek K. na to reagoval slovy „ proč by tam chodil, že to nemá zapotřebí“.

Soud dále se souhlasem stran soud četl výpověď svědka A.M. z přípravného řízení, kde uvedl, že pracuje jako OSVČ v oboru výměny plastových oken. Obžalovaného H. zná od roku 2007, seznámil se s ním, když pracoval jako číšník v restauraci. Svědek uvedl, že pro obžalovaného nikdy nepracoval a nevykonával pro něj žádné služby. V té době obžalovaný jezdil pro nějakou autodopravu s dodávkou. Svědkovi je známo, že někdy v letech 2009 – 2010 začal obžalovaný H. podnikat s hutním materiálem a dělal něco pro pana Š., o čemž sám mluvil. Obžalovaného Š. zná svědek od vidění od roku 2009, také z restaurace. Obžalovaného V. nezná. Název firmy XXXXX svědkovi nic neříká, stejně tak nezná M.B.. V souvislosti s touto firmou a s B. si svědek nevybavil, že by něco zařizoval u notářky v Uherském Hradišti. Pokud mu byl předložen úřední záznam z 2.11.2010, sp. zn. NZ 160/2010, pak k němu uvedl, že si na to nevzpomíná. Připustil, že se jednání zúčastnil. Není mu známo, proč měla jeho společnost XXXXX platit poplatek u notáře pro XXXXX.

Soud provedl důkaz spisem Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, sp. zn. 61T 32/2012 a z něj zejména rozsudkem ze dne 18.02.2013, kterým byli vedle dalších obžalovaných obžalovaný J.Š. a R.I.V. uznáni vinnými zvláště závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, jehož se dopustili jednáním popsaným pod bodem B) výrokové části tohoto rozsudku. O odvolání obžalovaných rozhodl

Vrchní soud v Olomouci rozsudkem ze dne 11.7.2013, pod č.j. 6To 32/2013-6745, kterým ohledně obžalovaného V. zrušil rozsudek soudu I. stupně toliko ve výroku o trestu propadnutí náhradní hodnoty dle § 71 odst. 1 tr. zákoníku a ponechal v platnosti trest odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a trest zákazu činnosti na dobu 10 let, který byl obžalovanému V.ovi uložen soudem I. stupně. Odvolací soud k odvolání obžalovaného Š. ponechal nezměněný výrok o vině a změnil výrok o trestu, kdy mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let a 10 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce ve statutárních orgánech obchodních společností a družstvech na dobu 10 let a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 36 měsíců. Obžalovanému Š.ovi byl dále uložen trest propadnutí věci. Dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byly zrušeny výroky o trestech z trestního příkazu Okresního soudu ve Zlíně z 23.3.2011, č.j. 34T 46/2011-23 a z rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, ze dne 4.9.2012, š.j. 61T 11/2012-2962 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci z 23.5.2013, sp. zn. 1T 50/2012. Soud dále provedl důkazy týkající se osobních materiálů obžalovaných a to opisy z evidence rejstříku trestů a zpráv o jejich chování z místa bydliště.

Soud zamítl návrh obhajoby na provedení důkazu protokolem o výsledku svědka Š. v téže věci, neboť osoba, která je v projednávané věci v procesním postavení obžalovaného, nemůže současně v téže věci vystupovat v procesním postavení svědka. Soud rovněž nevyhověl návrhu obhajoby na čtení úředních záznamů z 15.03.2012, č.l. 1399 – 1400, neboť jejich čtení bylo požadováno toliko s odůvodněním, že jsou v nich překlepy a v tomto směru jsou nepřesné. Soud má za to, že se jedná o skutečnosti, které není třeba dokazovat, neboť se nejedná o okolnosti podstatné pro objasnění věci. Pokud obžalovaný H. prostřednictvím své obhájkyne navrhoval vyslechnout svědky M.T. a P. k okolnostem výsledku svědkyně T., dále T. k okolnostem výsledku J.Š. v procesním postavení svědka, vrchní komisařky Š. k objasnění toho, proč nebyly záznamy a odposlechy telekomunikačního zařízení založeny do spisu, pak soud výsledky těchto svědků nepovažuje s ohledem na obsah provedeného dokazování, se zohledněním důvodů, ke kterým by měli být dle obhajoby slyšeni, za podstatný, a proto je pro nadbytečnost zamítl. Stejně tak soud neshledal důvodným návrh na výslech svědka J. S. k okolnostem, zda pro společnost XXXXX ze SRN dovezl dvě vozidla, když tato okolnost není předmětem dokazování v této věci. Soud neshledal důvodným návrh na výslech svědků S., T. a V., kteří měli dle obhajoby ve své výpovědi měli označit osobu, se kterou obchodovali. Sama obhajoba připouští, že dle důkazů listinných založených ve spise, kterými byl proveden důkaz, tyto obchodníci zastupují obchodní společnost XXXXX z Bulharska, realizovali obchod s obchodní společností XXXXXK obdobnému měl být vyslechnut řidič svědek R.A. z Bulharské republiky, který by měl potvrdit, komu zboží předával, případně jej označit. Soud má za to, že s ohledem na rozsah provedeného dokazování, výslech tohoto svědka je nadbytečný, kdy lez podotknout, že přepravce svědek A. si stěží s odstupem času bude pamatovat kterýkoliv konkrétní obchod a popisovat osobu, se kterou obchodoval. Pokud obžalovaný navrhl zpracovat odborný znalecký posudek, byť nespecifikuje z jakého oboru, s odůvodněním, že orgány činné v trestním řízení nedisponují odbornými znalostmi v oblasti daňových předpisů a nejsou kompetentní stanovovat případnou výši škody, soud důkazní návrh odmítl s odkazem na zásadu iura novit curia, kdy soud neprovádí dokazování v otázkách právních. Pokud jde o stanovení výše zkrácené či neodvedené daně, soud měl v rámci provedeného dokazování k dispozici podrobná šetření finančních úřadů. Soud nemá pochybnosti o tom, že pracovníci těchto finančních úřadů jsou osobami z odborného hlediska plně kvalifikovanými činit šetření a vyjadřovat se k výši neodvedené či zkrácené daně v konkrétních případech. Soud v jejich závěrech neshledal ničeho rozporuplného, což by bylo třeba objasňovat dalším dokazováním ve věci samé.

Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že provedl dokazování v rozsahu, který mu umožňuje zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu. Soud provedené důkazy hodnotil ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu jednotlivě i v jejich souhrnu. Po provedeném dokazování soud nemá žádné pochybnosti o tom, že obžalovaní H., Š., V. se dopustili jednání popsáno pod body I.A) výrokové části rozsudku, a obžalovaný H. pak jednání popsáno pod bodem II. výrokové části rozsudku. Vina všech obžalovaných je prokázána jednak přímými důkazy, dále nepřímými důkazy, které soud provedl v hlavním líčení, ať už se jedná o plné doznání obžalovaného Š., kterým usvědčuje z účasti na trestné činnosti zejména spoluobžalovaného H., jak bude rozvedeno níže, dále výpovědi svědků, kteří potvrzují skutkový stav věci, a rovněž důkazy listinné tak, jak byly zmíněny shora v odůvodnění rozsudku. Pokud jde o přímé důkazy, soud odkazuje zejména na logickou, neměnnou výpověď obžalovaného J.Š., který ve všech stádiích trestního řízení doznává trestnou činnost, popisuje spoluúčast obžalovaného M.H. a i zapojení obžalovaného V.. Z výpovědi obžalovaného Š. se podává, že z jeho podnětu obžalovaný V. založil společnost XXXXX, přičemž se založením společnosti, s účty, účetnictvím a obchodováním obžalovanému V. vypomáhal právě obžalovaný Š., který se snažil zmírnit účast na trestné činnosti svého známého, snad i kamaráda obžalovaného V. tvrzením, že obžalovaný V. neměl potuchu, co je předmětem obchodování a že v podstatě pro něj dělal řidiče a za to byl placen. Soud má za bez jakýchkoliv pochyb prokázané, že obžalovaný V. byl jediným jednatelem společnosti XXXXX, byl odpovědný za její činnost, bylo mu známo, že jedinou podnikatelskou činností této společnosti je přeprodávání obchodního hutního materiálu a tedy zakrytí předchozího zkrácení daně z přidané hodnoty při pořízení zboží z jiného členského státu EU. Tato skutečnost musela být obžalovanému V. přinejmenším zřejmá z pokynů, které dostával od obžalovaného Š., ze kterých muselo být patrné, že způsobem, jak realizoval obchodování, se řádné obchodování neprovádí, a zisk, který mu byl vyplácen obžalovaným Š., nemůže pocházet z legální obchodní činnosti. Přesto prokazatelně obžalovaný V. nečinil žádné kroky, jak se podává z jeho výpovědi i z výpovědi obžalovaného Š., k tomu, aby trestné činnosti zabránil. Na trestné činnosti se aktivně podílel tím, že prováděl výběry větších finančních hotovostí z účtu společnosti XXXXX, které obratem předával obžalovanému Š. a bez jeho aktivní součinnosti by bylo obchodování s hutním materiálem bez DPH pro obžalované Š. a H. podstatně ztíženo a hlavně by bylo mnohem snadněji odhalitelné. Z výpovědi obžalovaného Š., (která, jak bylo zmíněno, je ve všech stádiích trestního řízení neměnná a odpovídá všem dalším provedeným důkazům a soud ji tak považuje za hodnověrnou, když nebyly zjištěny žádné podstatné okolnosti, které by obžalovaného Š. měly vést k tomu, aby z trestné činnosti křivě obvinil spoluobžalovaného H.), se mimo jiné podává, že obžalovaný Š. do trestné činnosti v plném rozsahu zasvětil i obžalovaného H., který mu sám navrhl, že by svou firmu, tedy XXXXX a následně XXXXX, s.r.o. zařadil na pozici tzv. ztraceného obchodníka. Dle pokynu obžalovaného Š. pak obžalovaný H. zřídil u bank účty, činnost měli rozdělenou tak, že obžalovaný Š. v koordinaci s obžalovaným H. budou nakupovat hutní materiál od dodavatelů z jiných členských zemí Evropské unie bez DPH a to jménem společnosti XXXXX následně XXXXX, ze Slovenska, Německa a Polska v mnohamilionových částkách, které následně formálně, tedy pouze fakturačně, prodali druhému článku řetězce obchodní společnosti XXXXX, případně jiné firmě zařazené do obchodního řetězce, které plnily funkci tzv. nárazníkové společnosti, které již s obchodovaným zbožím nakládaly jako se zbožím pořízeným od tuzemských dodavatelů s cílem zdánlivě řádnou obchodní činností zastříť předchozí daňový únik. Obžalovaný Š. doznal, že byl dohodnut s obžalovaným H., že zisk budou dělit na polovinu a za spoluúčast obžalovaného H. na trestné činnosti mu předal kontakty na své zahraniční dodavatele, prováděl pak formální prodeje zboží na společnost XXXXX a zajišťoval následný prodej

dalšímu odběrateli. Obžalovaný Š. uvedl, že sjednával přepravu, určoval místo nakládky, vykládky, samozřejmě vše s vědomím a po dohodě s obžalovaným H. a v podstatě i s obžalovaným V., který jako jednatel společnosti XXXXX prováděl úhrady zboží přes bankovní účty společnosti XXXXX. Z výpovědi obžalovaného Š. a z dalších důkazů se podává, že obžalovaný H. za dohodnutou mnohamilionovou odměnu, která měla představovat výši poloviny nepřiznané daně z přidané hodnoty, jako jednatel či osoba fakticky jednající za společnosti XXXXX a XXXXX, jménem těchto společností, tzv. ztracených obchodníků prováděl nákupy a prodeje zboží, jednal s dodavateli zboží, vystavoval nebo si nechával vystavovat příslušné doklady o nákupech, prodejkách zboží, vybíral výnosy z obchodů z bankovních účtů svých společností a dělil se o ně na polovinu s obžalovaným Š.. Není pochyb o tom a vyplývá to z bankovních informací České spořitelny, a.s. a Komerční banky, a.s., že to byli obžalovaní H. a obžalovaný V., kteří jako jediní disponovali účty svých společností v české měně a v cizí měně. Rovněž obžalovaný V. dle pokynů obžalovaného Š. prováděl hotovostní výběry peněz z bankovních účtů společnosti XXXXX a plnil další dílčí úkoly stanovené mu obžalovaným Š. k realizaci naplánované a dobře organizované trestné činnosti, jejímž jediným smyslem bylo nepřiznání daňové povinnosti, případně její nesprávné vyčíslení. Za tím účelem společnosti obžalovaného H. XXXXX XXXXX, měly pouze fiktivní sídla v Brně, v případě druhé společnosti v Praze 4, když sám obžalovaný H. uvedl, že fakticky prováděl veškerou obchodní činnost z místa své kanceláře, kterou měl v Napajedlích. Z výpovědi obžalovaného Š. se podává, že byl dohodnut s obžalovaným H., že obžalovaný H. bude poskytovat tzv. full service činnost ztraceného obchodníka a výsledkem jejich trestné činnosti bude zisk, který bude určen u každého obchodu 20 % DPH minus ztráta z provedených obchodů, neboť prokazatelně prodávali zboží za nižší než nákupní cenu, kdy bylo třeba odečíst náklady na provoz obchodů. Z výpovědi obžalovaného Š. bylo zjištěno, že cenu za zboží nakupované další společností v řetězci XXXXX zasílal na účet společnosti obžalovaného H. a obžalovaného H. o tom informoval, výši provize mu oznámil. Tuto provizi obžalovaný H. z účtu vybral a předal obžalovanému Š. v kanceláři. Nejen z výpovědi obžalovaného Š., ale rovněž z důkazů listinných zajištěných finančními úřady bylo prokázáno, že platby dodavatelům firem obžalovaného H. a probíhaly zpravidla v hotovosti a to přímo vkladem na účty na Slovensku, které realizovali obžalovaný Š. či obžalovaný H.. Nákup hutního materiálu na Slovensko domlouval obžalovaný Š. a dle jeho pokynů vystavoval objednávky obžalovaný H., která v tomto směru instruoval účetní svědkyni T., která o tom podrobně a shodně vypovídala. Z výpovědi obžalovaného Š. a z důkazů listinných bylo zjištěno, že přepravu zakoupeného materiálu pak ve většině případů prováděl pan R. ze společnosti XXXXX a tento dopravoval společnosti XXXXX v České republice. Obžalovaný Š. uvedl, že jej překvapilo, že obžalovaný H. deklaroval nákup od přepravní společnosti XXXXX s tím, že o tom nevěděl. Uvedl rovněž, že to byla osobní aktivita obžalovaného H., který ukončil činnost společnosti XXXXX a veškerou činnost převedl na novou společnost XXXXX. Soud má zato, že smyslem této změny ze strany obžalovaného H. byla snaha znemožnit odhalení trestné činnosti, kdy po dobu od 1.07.2009 do čtvrtého čtvrtletí 2009 měla daňovou povinnost společnost XXXXX, která měla fakticky sídlo v Brně a následně její činnost převzala XXXXX, která měla sídlo v rámci kompetence jiného Finančního úřadu v Praze 4, kdy nepochybně měl za to, že finanční úřady nejsou v úzké součinnosti a nebude tak možné dojít k závěru, že tyto společnosti a jejich činnost na sebe navazuje. Tvzení obžalovaného V., který se snažil zmírnit svoji účast na prokázané trestné činnosti, kterou se mu snaží dílem potvrdit obžalovaný Š., soud nepovažuje za hodnověrnou s ohledem na provedené důkazy, ze kterých jednoznačně vyplývá součinnost obžalovaného V. jako jednatele společnosti XXXXX, bez jehož osobní účasti by skutečně činnost spoluobžalovaných byla podstatně ztížena. Pokud jde o obhajobu obžalovaného H., tak ta jednak byla vyvrácena neměnnou a přesvědčivou výpovědí obžalovaného Š., výpověďmi

svědků a důkazy listinnými, které soud provedl v hlavním líčení. Obžalovaný H. uplatnil obhajobu, kterou svalil veškerou odpovědnost za páchanou trestnou činnost na obžalovaného Š., který dle něj byl hlavním organizátorem a realizátorem obchodů, které prováděl na základě mandátních smluv, které mu k zastupování společností obžalovaného H. nechal obžalovaný H. podepsat. Tato obhajoba obžalovaného H. se však jeví ve světle provedených důkazů jako ryze účelová, která je vedené snahou vyvinut se ze závažné trestné činnosti, na které se podílel. Jednak obžalovaný H. předal až u soudu toliko fotokopie obou mandátních smluv s naprosto nepřesvědčivým vysvětlením, že je měl vedle všech dalších dokladů, jejichž kopie si pořizoval, v místě bydliště u matky, kde nebyla prováděna domovní prohlídka. Když byl vyzván, aby soudu předložil veškeré materiály, jejichž fotokopie si vždy činil, v rozporu se svým původním tvrzením uvedl, že žádné další materiály již nemá. Mandátní smlouvy soud předložil k nahlédnutí a k vyjádření obžalovanému Š., který zcela jednoznačně uvedl, že je vidí poprvé a rozhodně je nepodepsal. Soud tak o hodnověrnosti těchto mandátních smluv má podstatné pochybnosti a to nejen pokud jde o jejich původ, ale i obsah. Obžalovaný H. dále uplatnil obhajobu, že jeho společnost XXXXX nenakupovala hutní materiál od jiných členských států Evropské unie, ale od české společnosti XXXXX a platby za takto dodané zboží pak zasílal společnosti XXXXX na Slovensko. Tento postup obžalovaný H. ve své výpovědi zdůvodnil údajnými dluhy mezi společnostmi XXXXX a XXXXX, které však nebyly žádným způsobem dokladovány. Obžalovaný H. jako jednatel společnosti XXXXX odpovědný za tuto společnost, si v době, kdy obchody probíhaly, žádným způsobem neověřil, zda tyto údajné závazky skutečně existují či nikoliv, jak by tomu v případě tak vysokých plateb nepochybně provedl každý obchodník. Obžalovaný H. se snažil vysvětlit, že chtěl dosáhnout zisku tím, že obchodovaný hutní materiál prodával pod cenou s odůvodněním, že tím chtěl zničit konkurenci. Uvedené tvrzení se soudu jeví krajně nevěrohodným vedeným toliko snahou vyvinut se. Pokud jakýkoliv obchodník dlouhodobě prodává pod cenou určitou komoditu, ztěžuje se může dočkat zisku, a pokud jde o komoditu hutního materiálu, se kterým obchodují mnohem větší společnosti, než byly společnosti obžalovaného H., tak ztěžil mohl tímto způsobem tak závažnou konkurenci během pár měsíců zničit, jak se snaží obžalovaný H. ve své výpovědi uvést. Tvrzení obžalovaného H., že měl pravidelný zisk cca 40.000 Kč měsíčně, a ten plynul z váhových rozdílů při obchodování s hutním materiálem, pak k uvedenému soud konstatuje, že jednak nebyl obžalovaný H. schopen hodnověrným způsobem popsat, jak k váhovým rozdílům mělo docházet. Naproti tomu v obchodování zkušenější obžalovaný Š. uvedl, že každá váha váží jinak a není tak možné zaručit, že budou určité váhové rozdíly. Obžalovaný H. se v průběhu hlavního líčení snaží stavět do pozice, že nemá žádné zkušenosti s vedením účetnictví, že spoléhal na účetní, která také zpracovávala daňová přiznání a podávala je, takže on sám, byť si je vědom, že byl jediným jednatelem společnosti XXXXXa XXXXXa odpovídal za správnost daňových přiznání, pak spoléhal na účetní. Soud vyslechl účetní obžalovaného H. a svědkyni T., která jak v přípravném řízení tak v hlavním líčení uvedla, že při zpracovávání účetnictví a následně daňových přiznání vycházela pouze z materiálů, které dostávala od obžalovaného H., který ji vždy napsal na papír druh, cenu, množství a odběratele a svědkyně pak vystavila fakturu. Soud poukazuje rovněž na další tvrzení svědkyně, že poté, co obžalovaný H. společnosti převedl na nové majitele, tak si od ní vzal veškeré účetní doklady a výslovně si nepřál, aby si nechala zálohu účetnictví a tuto vymazala i v elektronické verzi. Svědkyně uvedla, že to není zcela obvyklý postup, že by jí o to její zákazníci žádali. Naopak, i pokud s nimi skončí činnost, ponechá si zálohovou verzi cca rok, pokud by došlo k nějakým nesrovnalostem, aby měla možnost do čehokoliv nahlédnout. Účetní materiály společnosti XXXXX a XXXXX, s.r.o. se tak nepodařilo dohledat, prokazatelně je měl naposled k dispozici od účetní svědkyně T. právě obžalovaný H.. Pokud obžalovaný H. vypověděl, že je následně předal novým jednatelům společností svědkům M. a B., tak tito byli vyslechnuti jako svědkové a z jejich výpovědí

jednoznačně vyplývá, že žádné materiály k těmto společnostem nepřevzali. Svědek M. uvedl, že byl v podstatě donucen obžalovaným přes třetí osobu svědka H., aby na sebe nechal přepsat společnost K., což ze strachu učinil. Sám nevyvíjel žádnou činnost, žádné materiály nepřevzal. Svědek B. uvedl, že pokud jde o společnost XXXXX, pak tuto na sebe nechal převést za určité finanční prostředky, ale nic bližšího k věci neví, žádné doklady nepřevzal. Následné oznámení obžalovaného H. orgánů Policie ČR, že má jisté podezření, že společnosti K. a XXXXX, které převedl na další osoby, nepodnikají řádným způsobem, byla jen chabá snaha obžalovaného trestní odpovědnost převést na další osoby. S ohledem na rozpory a nelogická, případně důkazně vyvrácená tvrzení, které učinil v rámci své obhajoby obžalovaný H., soud považuje jeho obhajobu za nevěrohodnou. Správci daně, tedy finančními úřady, které se snažily v rámci svých šetřeních k daňovým subjektům XXXXX a XXXXX zajistit co největší množství podkladů, ze kterých by měly možnost vyčíslit zkrácenou případně nepřiznanou daň, vyplývá jednak prokazatelně a v souladu s výpovědí obžalovaného Š., že společnost XXXXX nakupovala zboží ze zahraničí - ze Slovenska, Bulharska a Německa, k čemuž byly předloženy i faktury příslušných dodavatelů, případně pokud jde o třetí čtvrtletí roku 2009 či společnost XXXXX, správce daně vycházel rovněž z informací získaných na základě údajů ze systému VIES, který eviduje přeshraniční dodávky zboží v rámci Evropské unie. V případě skutku pod bodem A/1a pak na základě těchto listin byla zkrácena daň z přidané hodnoty ve výši 5.786.261 Kč, v případě skutku pod bodem A/1b výrokové části rozsudku pak ve výši 1.260.510,62 Kč. Pokud jde o společnost XXXXX, tato prokazatelně pořídila od slovenského dodavatele XXXXX, případně od jiných dodavatelů ze států Evropské unie, hutní materiál v hodnotě nejméně 101.290.158,16 Kč, který obratem pouze fakturačně prodali druhému článku řetězce společnosti XXXXX a následně zboží prodali dalšímu odběrateli v České republice. Obžalovaný H. v daňovém přiznání k dani z přidané hodnoty společnosti XXXXX, za čtvrté čtvrtletí 2009, které podal na Finančním úřadu pro Prahu 4 28.01.2010, deklaroval pořízení tohoto zboží nakoupené v ČR dle fiktivních faktur, které jsou uvedeny ve výrokové části rozsudku. V důsledku uvedeného neoprávněně, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty, uplatnil nárok na odpočet DHP ve výši nejméně 19.245.130,07 Kč.

Ze spisu Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, zejména z rozsudku ze dne 18.2.2013, č.j. 61T 32/2012-6294 bylo zjištěno, že obžalovaní Š. a V. se trestné činnosti shodného charakteru dopouštěli v období přímo navazujícím na rok 2009, tj. v letech 2010 a 2011 a tato bezprostředně časově i způsobem provedení navazuje na trestnou činnost, kterou byli uznáni vinnými dnešním rozsudkem. Soud dospěl k závěru, že se jedná o pokračování v trestné činnosti obžalovaných Š. a V. ve smyslu § 116 trestního zákona. Soud proto dle § 45 odst. 1 trestního zákoníku zrušil ohledně obžalovaných J.Š. a R.I.V. rozsudek Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, ze dne 18.2.2013, č.j. 61T 32/2012-6294, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 11.7.2013, č.j. 6To 32/2013-6745, ve výroku o vině o pokračujícím trestné činu, výrocích o trestech, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad. Výroky o vině týkající se obžalovaných Š. a V. pak byly přejaty do odsuzující výrokové části tohoto rozsudku a jsou popsány pod bodem B). Obžalovaní Š., H. a V. společným jednáním popsaným ve výrokové části rozsudku (všichni obžalovaní bodem I/A, obžalovaní Š. a V. i pod bodem B) po všech stránkách naplnili zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, když úmyslně zkrátali či nepřiznali daň a takový čin spáchali vždy nejméně se dvěma osobami. Pokud jde o velký rozsah zkrácení daně nebo jiné povinné platby, nelze sice přímo použít výkladové pravidlo § 138 odst. 1 trestního zákoníku, ale vzhledem k tomu, že jiná hlediska než finanční zde nemají žádný význam, soud

tento pojem vykládá tak, že jde nejméně o částku 5.000.000 Kč. Všichni obžalovaní přitom tuto částku přesáhli svým nezákonným jednáním mnohonásobně, když u obžalovaného V. přesahuje 76.000.000 Kč, u obžalovaného Š. přesahuje 114.000.000 Kč a u obžalovaného H. přesahuje 26.000.000 Kč. Všichni obžalovaní spáchali trestnou činnost uvedenou pod bodem I výrokové části rozsudku úmyslně a to v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, protože svým jednáním chtěli porušit zájem státu na správném vyměření a odvedení daně a tímto způsobem dosáhnout finanční profit pro svou osobu. Obžalovaní svým jednáním spáchali trestnou činnost velmi výrazně společensky škodlivou, neboť řádné fungování jakéhokoliv státu je založeno na dostatečných finančních možnostech zajistit a hradit potřebný státní aparát, zajistit a hradit přiměřené sociální zabezpečení občanů státu, zdravotní zabezpečení apod. Toto je možné jen v rámci řádného fungování daňové soustavy a právě svou trestnou činností obžalovaní hrubým způsobem porušili fiskální zájmy České republiky, takže daná trestná činnost patří e společensky nejvíce škodlivé hospodářské trestné činnosti.

Pod bodem II. výrokové části rozsudku byl obžalovaný H. dále uznán vinným zločinem vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, když po provedeném dokazování má soud jednání obžalovaného H. popsané pod tímto bodem výrokové části rozsudku za plně prokazané. Obžalovaný H. svoji obhajobu k této trestné činnosti v průběhu dokazování měnil. V přípravném řízení uváděl, že list papíru, na kterém byly psány poznámky svědkem K., sám nikdy neviděl a není mu tedy o jeho existenci nic známo. U hlavního líčení naproti tomu obžalovaný již uváděl, že uvedený list papíru s poznámkami, který byl použit při vydírání poškozeného K., nejenže viděl, ale dokonce sám na něj vlastní rukou napsal částku 150.000 Kč. To zdůvodňoval tím, že tuto částku zde psal z důvodu, že měla představovat výši půjčky, kterou po něm požadoval svědek K.. Nejenže tuto obhajobu obžalovaného H. zcela jednoznačně vyvrací svou neměnnou výpovědí svědek K., ale je rovněž krajně nevěrohodné, pokud obžalovaný H. měl jednat o jakési půjčce přímo osobně se svědkem K., kdy byl okamžitě rozhodnut, že mu žádné peníze neposkytne, aby z nějakého důvodu měl jakoukoliv částku psát na jakýkoliv list papíru. To je značně nelogické, nepřesvědčivé a soud jen ztěží může této obhajobě uvěřit. Naproti tomu obžalovaný je z trestné činnosti zcela jednoznačně usvědčován neměnnými, logickými, na sebe navazujícími výpověďmi slyšených svědků. Prostředník svědka K. potvrdil, že jej obžalovaný H. opakovaně žádal, aby pro něj vyřizoval vzkazy poškozenému K., obžalovaný po K. chtěl peníze, žádal, aby nešel svědčit. To svědek K. vyřizoval dle poznámek, které si činil na kus papíru, na který obžalovaný H. dopsal částku 150.000 Kč. Svědek K. a rovněž svědek M., který byl přítomen předání vzkazu obžalovaným H. svědkovi K. pro poškozeného K., ve svých výpovědích shodně popsali jednání se svědkem K.. Z výpovědi poškozeného K. i svědka M. bylo zjištěno, že z výhrůžek od obžalovaného H. měl poškozený skutečné obavy, bál se o rodinu, svůj majetek, ohrožení podnikání, protose rozhodl věc oznámit na Policii ČR, o čemž svědčí výpověď svědka D.. Vina obžalovaného je prokazována rovněž důkazy listinnými, tj. mimo jiné oním listem papíru, na který si svědek K. psal poznámky z rozhovoru s obžalovaným H., aby věděl, co má přesně tlumočit poškozenému K., tj. aby poškozený K. nesvědčil v trestní věci obžalovaného H. týkající se kráčení DPH v XXXXX. Není pochyb o tom, že poškozený K. měl skutečně vážné obavy ze splnění výhrůžek ze stran obžalovaného H., když pod vlivem těchto výhrůžek a vydírání se dne 18.06.2013 nedostavil jako řádný občan bez jakékoliv omluvy k výsledku na Policii ČR a pokud byl předvolán opětovně na 27.06.2013 jako svědek v trestní věci tehdy obviněného M.H., pak vypovídal značně neurčitě a vyhýbavě a nesdělil podstatné informace, které o trestné činnosti obžalovaného H. prokazatelně věděl, kdy se jednalo o kráčení daně z přidané hodnoty k působení svědka ve společnosti XXXXX. I v tomto případě obžalovaný H. v úmyslně v úmyslu přímém dle § 15

odst. 1 písm. a) trestního zákoníku jednal tak, že svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, neboť nutil prostřednictvím druhé osoby svědka K. poškozeného K., aby jako svědek při podání výpovědi zamlčel podstatné skutečnosti, které jsou mu o trestné činnosti obžalovaného H. známy. Z provedených důkazů se podává, že způsob, jakým obžalovaný H. jednal vůči poškozenému, byl plně způsobilý v poškozeném vyvolat obavu z možné újmy, která ať jemu či jeho rodině reálně hrozila, kterou je možné chápat jako jinou těžkou újmu ve smyslu § 175 odst. 1 trestního zákoníku.

K osobám obžalovaných nebylo z místa bydliště zjištěno bližších poznatků. Obžalovaný H. byl v minulosti dvakrát soudně trestán, avšak v současné době se na něj hledí jakoby trestán nebyl. Obžalovaný Š. byl v minulosti odsouzen a to pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 2, písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, která byla posouzena jako pokračování v trestném činu, jímž byl nyní tímto rozsudkem uznán vinným, přičemž obdobná situace je i u obžalovaného V. (odsouzení citovaná ve výrocích o trestech).

Obžalovaným byly ukládány tresty ve smyslu § 38 a § 39 trestního zákoníku. Soud zvážil především postoj jednotlivých obžalovaných v rámci trestního řízení, rozsah jejich zapojení do trestné činnosti, výši zkrácené či neodvedené daně a další následky trestné činnosti, pokud jí byli tímto rozsudkem uznáni vinnými (obžalovaný H.), škodlivost trestné činnosti. Tresty pak byly ukládány v rámci zásady individualizace uloženého trestu, kdy soud zvážil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry pachatelů, dosavadní způsob života, možnosti nápravy, všechny okolnosti polehčující a přitěžující, případně zvláštní podmínky pro ukládání jednotlivých druhů trestu. Hlavním a neopomenutelným kritériem je povaha a závažnost páchaného trestného činu. Pokud jde o trestnou činnost všech obžalovaných kvalifikovanou dle § 240 trestního zákoníku, soud ji hodnotí jako velmi společensky škodlivou, která byla spáchána sofistikovaným způsobem citovanými karuselovými obchody, jejichž celková nebezpečnost je mimořádně výrazná.

Obžalovanému Š. byl ukládán trest v rámci trestní sazby uvedené v § 240 odst. 3 trestního zákoníku a to za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 23.3.2011, č.j. 34T 46/2011-23, který mu byl doručen 30.8.2011 a za sbíhající se organizátorství zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, ze dne 4.9.2012, č.j. 61T 11/2012-2962 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23.5.2013, sp. zn. 1To 50/2012. Obžalovanému tak byl trest ukládán jako souhrnný a společný dle § 43 odst. 2 trestního zákoníku a § 45 odst. 1 trestního zákoníku – společný ke zrušenému výroku mj. o trestu z rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka Zlín ze dne 18.2.2013 č.j. 61T 32/2012-6294 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 11.7.2013 č.j. 6To 32/2013-6745. V rámci trestní sazby, kterou je obžalovaný ohrožen v ustanovení § 240 odst. 3 trestního zákoníku a která je dána rozpětím od 5 do 10 let odnětí svobody, soud obžalovanému vyměřil společný souhrnný trest v trvání 8 let a 4 měsíců, tj. původně uložený trest souhrnný přiměřeně navýšil s ohledem na další prokázané skutky neodvedené nebo zkrácené daně ve výši 26.000.000 Kč. Ve prospěch obžalovaného Š. soud zohlednil, že obžalovaný svým postojem přispěl k objasnění závažné trestné činnosti, když spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení a v době, kdy se obžalovaný dopustil

trestné činnosti, kterou byl tímto rozsudkem uznán vinným, hledělo se na něj jako na osobu bezúhonnou. Svým postojem v hlavním líčení projevila snahu po nápravě prohlášením, že poté, co vykoná trest odnětí svobody, rozhodně nechce navázat na předchozí způsob života, má rodinu a chce vést pořádaný život. Vzhledem k tomu, že obžalovaný dosud vykonával trest ve věznici s ostrahou, proti jeho osobě a chování zde nebyly vzneseny žádné námitky, má soud zato, že v jeho případě lze užít zmírňovacího ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku a pro výkon trestu jej i nadále zařadit do věznice s ostrahou, neboť je soud přesvědčen, že v tomto typu věznice bude účelu trestu dosaženo v jeho případě lépe. Ve shodě s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 11.7.2013, č.j. 6To 32/2013-6745 soud přejal výroky o uložených trestech zákazu činnosti spočívajících v zákazu výkonu funkce ve statutárních orgánech obchodních společnostech a družstvech na dobu 10 let a rovněž spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 36 měsíců, dále byl přejat i výrok o uložení trestu propadnutí věci. Současně byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu ve Zlíně z 23.3.2011, č.j. 34T 46/2011-23 a výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, ze 4.9.2012, č.j. 61T 11/2012-2962 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23.5.2013, sp. zn. 1To 50/2012, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovanému V. měl být uložen společný trest k rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně z 18.2.2013, č.j. 61T 32/2012-6294 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci z 11.07.2013, č.j. 6To 32/2013-6745. Soud je přesvědčen, že tímto rozsudkem byl obžalovanému uložen dostačující trest odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce ve statutárních orgánech obchodních společnostech a družstvech na maximální dlouho dobu v trvání 10 let. Soud má za to, že trest uložený v této výměře je dostatečný a vzhledem k menší roli obžalovaného V. v projednávané trestné činnosti není nutné ukládat trest přísnější.

Obžalovanému H. byl ukládán dle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, tj. v rámci trestní sazby od 5 do 10 let odnětí svobody, trest úhrnný dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku za oba trestné činy, kterými byl tímto rozsudkem uznán vinným. Vzhledem k tomu, že na obžalovaného se hledí jako na osobu, která dosud nebyla soudně trestána, má soud zato, že v jeho případě bude postačujícím trest v trvání 5 let a 6 měsíců, tj. vyměřený téměř na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. V souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Protože se obžalovaný dopustil této zvlášť závažné trestné činnosti v souvislosti s výkonem funkce jednatele, považuje soud za nezbytné pro dosažení účelu trestu, uložit mu rovněž trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce ve statutárních orgánech obchodních společností a družstvech na maximálně možnou dobu 10 let, kdy účelem tohoto trestu je zabránit obžalovanému H. v páchní obdobné trestné činnosti. Soud obžalovanému H. vyměřil rovněž trest propadnutí věci a to finanční hotovosti ve výši 55.032 Kč a 2.362 €, které byly u obžalovaného zajištěny, kdy tyto byly získány trestným činem. Soud obžalovanému dle návrhu státní zástupkyně neuložil trest propadnutí náhradní hodnoty a to nemovitostí vyjmenovaných v bode 4.a) návrhu podané obžaloby, neboť jak se podává z výpisu z katastru nemovitostí, tyto nemovitosti obžalovaný pořídil na počátku tisíciletí, trestné činnosti se měl dopustit cca 10 let poté, tj. jejich nabytí nemá souvislost s projednávanou trestnou činností.

POUČENÍ : Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Poškozený může požádat o vyrozměnění konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Ve Zlíně dne 19. února 2014

JUDr. Iveta Šperlichová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
M. Tomáščíková